

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

**Aquesta transcripció està pendent de
verificació i correcció. Pot contenir, doncs,
errades de fidelitat i incorreccions
lingüístiques i no es pot considerar
com una publicació oficial**

Sessió núm. 24 / CTE / 15.07.2026

Doc. Q:\D18\R440Transcripcio\CTE\24CTE1\

Fitxer 24CTE1

XV legislatura · cinquè període · sèrie C · número 642

Comissió de Transició Ecològica

Sessió 24, dimecres 15 de juliol de 2026

Presidència de l'I. Sr. Cristòfol Gimeno Iglesias

Sessió 24 de la CTE

La sessió de la Comissió de Transició Ecològica (CTE) s'obre a ****. Presideix Cristòfol Gimeno Iglesias, acompanyat del vicepresident, Dani Cornellà Detrell, i del secretari, Ignasi Prat i Sarri. Assisteix la Mesa el lletrat Ramon Eudald Torrents Munt.

Hi són presents [Alberto Bondesio Martínez](#), [Manel Ezquerro Tomàs](#), [Conchi Jiménez Cruz](#) i [Andrea Zapata Alfonso](#), pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; [Joaquim Calatayud Casals](#), [Jordi Munell i Garcia](#) i [Irene Negre i Estorach](#), pel G. P. de Junts; [Montse Bergés i Saura](#), [Alba Camps i Roca](#) i [Juli Fernández Olivares](#), pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; [Eva García Rodríguez](#) i [Jaume Veray Cama](#), pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; [Mónica Lora Cisquer](#), pel G. P. de VOX en Catalunya; [Lluís Mijoler Martínez](#), pel G. P. Comuns, i [Rosa Maria Soberana i Bonet](#), pel G. Mixt[membres comissió].

[Assisteix] a aquesta sessió [assistents].

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Compareixença d'una representació de Terra Alta Viva davant la Comissió de Transició Ecològica per a informar sobre les energies renovables i la promoció de nous espais naturals a la Terra Alta (tram. 357-00697/15).
2. Sol·licitud de compareixença del coordinador del Pla de gestió de contenció i control del coipú davant la Comissió de Transició Ecològica perquè informi sobre el

balanç i les actuacions dutes a terme del 2024 ençà (tram. 356-01661/15). Salvador Vergés i Tejero, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

3. Sol·licitud de compareixença d'una representació de la Plataforma Salvem les Guílleries davant la Comissió de Transició Ecològica perquè informi sobre la seva visió amb relació a la creació d'un parc de natura amb animals a Sant Sadurní d'Ossormort (tram. 356-01705/15). Dani Cornellà Detrell, Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

4. Sol·licitud de compareixença d'una representació de la Fundació Bofill davant la Comissió de Transició Ecològica perquè presenti l'estudi "Com adaptar els centres educatius al nou clima del país" (tram. 356-01712/15). Montse Bergés i Saura, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

5. Sol·licitud de compareixença de l'alcalde de Cercs davant la Comissió de Transició Ecològica perquè informi sobre la gestió dels passius ambientals i industrials en aquest municipi (tram. 356-01742/15). Lluís Mijoler Martínez, Grup Parlamentari Comuns. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

6. Sol·licitud de compareixença d'una representació de la Federació Xarxa Vendrellenca davant la Comissió de Transició Ecològica perquè presenti l'informe sobre abocaments il·legals al Baix Penedès (tram. 356-01749/15). Lluís Mijoler Martínez, Grup Parlamentari Comuns. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

7. Sol·licitud de compareixença d'una representació de l'Associació de Veïns i Veïnes del Garraf davant la Comissió de Transició Ecològica perquè informi sobre els efectes de les pedreres (tram. 356-01758/15). Salvador Vergés i Tejero, juntament amb dos altres diputats del Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

8. Proposta de resolució per al millorament de la llera del riu Ripoll a Ripollet (tram. 250-00771/15). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació

de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 321, 78; esmenes: BOPC 400, 17).

9. Proposta de resolució de rebuig de les zones de baixes emissions i les polítiques recaptatòries als nostres municipis (tram. 250-00868/15). Grup Parlamentari de VOX en Catalunya. Debat i votació (text presentat: BOPC 351, 28).

10. Proposta de resolució sobre el càlcul d'emissions del sistema aeroportuari català (tram. 250-00881/15). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació (text presentat: BOPC 357, 33).

11. Proposta de resolució sobre la prohibició de la cria d'animals per a la producció de pells (tram. 250-01228/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació (text presentat: BOPC 490, 41).

12. Proposta de resolució sobre la millora de la conservació de la biodiversitat i el foment de la recerca biològica sobre espècies autòctones (tram. 250-00889/15 Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 357, 49; esmenes: BOPC 394, 30)

El president

Bona tarda, diputades, diputats. Comencem aquesta Comissió de Transició Ecològica amb l'ordre del dia que han rebut les diputades, els diputats.

En primer lloc, em correspon demanar si algun grup ha d'informar d'alguna substitució. *(Pausa.)* El Grup Socialista.

Andrea Zapata Alfonso

Sí. Del nostre grup, en algun moment sortirà el diputat Manel Ezquerria i entrarà el Guillem Mateo.

El president

Molt bé. Gràcies. Junts.

Irene Negre i Estorach

El Grup de Junts, la diputada Navarro substituirà el diputat Munell.

El president

Gràcies.

Eva García Rodríguez

Per excusar el diputat Jaume Veray.

El president

Molt bé. Moltes gràcies.

Lluís Mijoler Martínez

Per part de Comuns, en algun moment també seré substituït, el diputat que els parla, per la diputada Núria Lozano.

El president

D'acord? Moltes gràcies. Doncs s'han pres en coneixement les substitucions. Els vull proposar, si no hi ha ningú que tinguin inconvenient... En l'ordre del dia, el primer punt és la compareixença, que farem a continuació, però si no tenen inconvenient, proposaria que féssim totes les sol·licituds de compareixença, és a dir, del punt número 2 fins al número 7, abans de fer la compareixença, és a dir, que votéssim primer totes les sol·licituds de compareixença. (Andrea Zapata Alfonso demana per parlar.) El Grup Socialista?

Andrea Zapata Alfonso

Sí; demanariem per separat la votació del punt 6.

El president

La votació del punt 6. Totes les altres es poden fer conjuntament? *(Pausa.)* Algun altre grup demana alguna votació separada d'alguna sol·licitud de compareixença? *(Pausa.)* No? Doncs algun inconvenient que fem aquest canvi en l'ordre del dia? *(Pausa.)* No, no? D'acord.

Sol·licituds de compareixença

356-01661/15, 356-01705/15, 356-01712/15, 356-01742/15 i 356-01758/15

Doncs els demanaria que votem en primer lloc les sol·licituds de compareixença, els punts 2, 3, 4, 5 i 7 conjuntament.

Per tant, vots a favor?

Per unanimitat.

Sol·licitud de compareixença d'una representació de la Federació Xarxa Vendrellenca perquè presenti l'informe sobre abocaments il·legals al Baix Penedès

356-01749/15

I ara votarem el punt número 6, que és aquesta sol·licitud de compareixença de la Federació Xarxa Vendrellenca.

Vots a favor?

Junts per Catalunya, Esquerra, PP, VOX, Comuns, la CUP.

Vots en contra?

Abstencions?

I 5 abstencions del Grup Socialistes i Units per Avançar.

Queda 11 a favor, 5 abstencions.

Per tant, queda aprovada també aquesta sol·licitud de compareixença. I, ara sí, reprenem, doncs, el primer punt de l'ordre del dia, que seria aquesta... No.

Proposta de resolució sobre el càlcul d'emissions del sistema aeroportuari català (posposada)

250-00881/15

Abans d'anar a la compareixença, informar a les diputades, als diputats que el Grup d'Esquerra Republicana ha sol·licitat a la Mesa posposar el punt número 10, la proposta de resolució del càlcul d'emissions del sistema aeroportuari català. És així? *(Pausa.)* Per tant, que en tinguin coneixement, doncs, totes les diputades i diputats que el punt número 10 queda posposat. Sí? D'acord? *(Pausa.)*

**Compareixença d'una representació de Terra Alta Viva davant la
Comissió de Transició Ecològica per a informar sobre les
energies renovables i la promoció de nous espais naturals a la
Terra Alta**

357-00697/15

Doncs ara sí, anirem per començar amb aquesta compareixença d'una representació de Terra Alta Viva, que anirem a buscar tot seguit i els faran la seva compareixença. Un minut i comencem.

(Pausa llarga.)

Doncs reprenem la comissió. Vull donar la benvinguda a la senyora Núria Altés i a la senyora Marta Martínez, en representació de Terra Alta Viva, perquè estan a la Comissió de Transició Ecològica per informar sobre les energies renovables i la promoció de nous espais naturals a la Terra Alta. I, per tant, doncs, com he dit, he fet fa un moment, donar-vos la benvinguda aquí al Parlament, en aquesta comissió de transició ecològica. I, com els he explicat, doncs tindran un temps inicial de quinze minuts; després, un torn dels grups parlamentaris, que els hi podran fer preguntes, comentaris, reflexions, a les que després tindran un altre torn doncs per poder contestar. Per tant, doncs, sense més demora, quan vulguin. Gestionen vostès mateixes doncs el temps com vostès considerin. El temps anirà seguint. I, a partir d'aquí, doncs endavant. Quan vulguin doncs tenen la paraula. Quan vulgueu. Teniu la paraula.

Gràcies.

Marta Martínez (representant de Terra Alta Viva)

Bé; hola, bona tarda. Soc la Marta, i la Núria, com ja hem dit. Som membres de l'entitat Terra Alta Viva, que és de la Terra Alta, i som una entitat que som el renadiu d'una plataforma que va sorgir ja fa vint anys a la Terra Alta, després de que hi hagués la implantació..., bé, s'hi promogués la implantació de la massificació eòlica que ja està vivint ara mateix la Terra Alta. És una entitat que està formada per la ciutadania, per ciutadania i per representants del sector vitivinícola, agrari i del

turisme de la comarca. I, al final, l'objectiu principal que tenim és fomentar els valors propis de la comarca i protegir-los.

Protegir-los perquè tenim una necessitat. La necessitat que tenim és que tenim diverses agressions, i, dintre d'estes agressions, ja no està només la massificació que ja existix, sinó que contínuament mos venen nous projectes que s'estan aprovant, a part del mateix Plater i centrals hidroelèctriques reversibles a la Fatarella, la implantació de la MAT, que dividix tota la comarca, i parcs eòlics que s'estan implantant a la Franja, al Matarranya, i que volen evacuar l'energia pel mig de la Terra Alta, a part de gigafactoria que es farà a Móra d'intel·ligència artificial. Llavors, els volem donar les gràcies per donar-mos l'oportunitat de poder traslladar-vos la nostra visió.

A nivell d'estructura, com hem dit, començaré jo i després la Núria. La meva part estarà més relacionada amb el tema de les renovables, de la implantació de les renovables, i la Núria us parlarà més de l'impacte que té això a la nostra comarca.

Fitxer 24CTE2

A nivell actual, doncs volem dir que natros no partim de zero. O sigui, la Terra Alta, ara mateix, té 409 megawatts en servei, 217 megawatts en transició i tres d'autoritzats, i això fa 629 megawatts que s'instal·laran i que ja complixen l'objectiu del Plater del 2023. Això ho hem de traduir, perquè els megawatts, si no estem acostumats a entendre'ls, no entenem ben bé què vol dir. Això vol dir que naltres som una quarta part..., o sigui, estem produint una quarta part de l'energia eòlica de Catalunya, o sigui, un 25,86% en un 2,3 de la superfície de tot el país. Som la comarca capçalera de Catalunya i, lo més important, tenim ja 169 molins. Perquè és important parlar del nombre de molins, no dels megawatts, com se sol parlar. Per què? Perquè els megawatts no ens donen pistes sobre l'impacte al territori; los molins sí que mos donen pistes, perquè naltres tenim experiència d'això. Som 11.383 de població a la Terra Alta, per tant, un 0,14 per cent de Catalunya, amb un quart de solidaritat de que estem fent energia eòlica. Per tant, la nostra comarca pensem que ja contribuïx de manera extraordinària a la transició energètica. A part

d'això, a nivell de fotovoltaica en tenim en tramitació o autorització 145, que ja compleixen l'objectiu de 2040 del Plater.

Per tant, no parlem des de la teoria –i això ho volem deixar clar–, sinó de l'experiència. Naltres tenim l'experiència de què vol dir conviure amb la massificació eòlica. I tot i les promeses inicials que se mos van donar fa anys del desenvolupament que tindríem com a comarca, la realitat és que continuem patint les mateixes problemàtiques, i fins i tot agreujades. Per tant, no comporta una reversió dels reptes estructurals que patim.

A nivell d'escenari, què mos està plantejant el Plater? El Plater el que mos proposa és que a nivell de fotovoltaica féssem 211,5 megawatts, que mos pareix una suma a la degradació que ja tenim a nivell d'eòlica –i centrem-mos en l'eòlica, que és el que més mos impacta–, 1.792 megawatts, que vol dir quatre vegades superior al que ja tenim. Com se tradueix això? Segons la potència de l'aerogenerador, naltres hem d'estimar que hi hauran entre 277 i 346 molins nous als 169 que ja tenim. Per això creiem que és important que parléssim de molins, i us invitem a que hi vinguésseu a veure la massificació eòlica de la Terra Alta. Perquè això dona una densitat, un valor, i este valor que mos dona segons los quilòmetres quadrats que mos han estimat que se pot implantar, tota aquesta energia, mos surt més o menys un molí per cada quilòmetre quadrat. I, això, me pregunte, i mos preguntem, si no és massificació; que considereu si és suficient un molí per cada quilòmetre quadrat dintre d'una comarca rural. El Plater pensem que té diverses deficiències: hi ha una falta de democratització, hi ha falta de transparència i se'ns fa una participació final ràpida i amb moltes carències a nivell de model. Llavors, hem de treballar molt, la ciutadania, los municipis. Despoblada i amb poca població.

Un factor molt important que considerem: l'obligatorietat. O sigui, l'obligatorietat de que els municipis implantin megawatts, tal qual, ens pareix que és la gran diferència que hi ha amb la legislació anterior que hem tingut, perquè aquests megawatts que obliguen no tenen en compte quin tipus de desenvolupament socioeconòmic tenim a la nostra comarca o en aquell municipi i tampoc la decisió territorial –no ho tenen en compte; t'obliguen a implantar-los–, i això és un factor que ha fet un canvi. És un pla que tenim clar que beneficia les grans energètiques i no la sobirania energètica

de la ciutadania i les comunitats energètiques. I, per tant, seguir implantant lo que ja tenim veiem que no complix els principis d'apropar la generació de l'energia als centres de consum i que, al final, suposarà continuar degradant encara més, com ja veiem, amb MAT, amb línies d'evacuació. No creiem que hi hagi un repartiment territorial. La solidaritat territorial està incompleta.

I, a part d'això, veiem que hi ha un problema, que és que no hi ha avaluació del retorn territorial. És a dir, una zona a la que degrades, a la que plantes, a la que li canvies el paradigma no sabem quin retorn tindrà, i el Plater això no ho té en compte. No sabem, als territoris –despoblats, amb poca població, amb poc múscul tècnic–, al final quina demanda hi farem, o sigui, com la retornaran tota esta degradació que tindrem, què suposarà. El Plater no mos empara en això.

A nivell tècnic hem vist que les capes, de 141 capes que s'han fet, tenen carències. No tenen en compte habitatges disseminats, que en són molts a la Terra Alta. Tal qual no es consideren. Són masies, són habitatges, són cases rurals, habitatges de persones que estan empadronades i que hi viuen. No se'ls té en compte. Farem al·legacions, per descomptat, però veiem que inicialment no se'ls té en compte. A part d'això, tenim que hi ha una manca de valoració socioeconòmica dels municipis i, sobretot, del tema del turisme. Tenim una part de la Terra Alta que es dedica al turisme i que no se l'ha tingut en compte.

I parlarem d'un factor que creiem que és molt important i que naltres fa temps que estem demanant. Fa temps que estem demanant que dintre dels criteris tècnics, quan se fa la implantació, se tingui en compte la massificació, perquè això perjudica molt el paisatge, i en el món rural el paisatge és molt important. Sí que el Plater parla que, en l'estudi d'impacte, s'hi ha de fer èmfasi en l'anàlisi acumulativa, però és un valor subjectiu i no és objectiu, i fa temps que ho estem dient. No hi ha un valor real. Llavors, dir si hi ha massificació o no... Ja tenim experiència, perquè ja mos han vingut molts projectes i ja sabem lo que diran les empreses: les empreses, que són les que necessiten implantar i les que volen implantar, et diran que no hi ha acumulació, que no hi ha massificació. I la Generalitat sempre el que fa és agafar el criteri que fa l'empresa. Però la realitat és que, com que és subjectiu, al final, què tindrem? Què tenim a la Terra Alta, què tindrem i continuarem tenint i què tindran

altres territoris de Catalunya? Què és lo que farà el Plater? Una massificació, i la massificació no ajuda.

A part d'això, en el tema este de massificació, entenem que el Plater mos diu que ocupa només un 1,2 per cent de la superfície, però un 0,2 per cent d'eòlica, i este valor és totalment irreal. Suposo que està fet perquè, o de la metròpoli o de la gent que no viu als llocs que estem massificats, puguen assumir que realment estan degradant poca part de Catalunya. Però la realitat és que este valor s'ha estimat pensant en la superfície físicament transformada. Llavors, si estem parlant de la superfície físicament transformada, hem de pensar que són molins, i els molins no és només la part de baix, sinó que un molí de dos-cents metres afecta molt més enllà que no pas la superfície que ocupa. Per tant, s'hauria de tindre en compte l'àrea visual afectada, les limitacions d'ús, l'afectació paisatgística i l'economia. I, a nivell de Terra Alta, natros considerem que este petit percentatge que se mos diu que tenim en realitat és del seixanta per cent de la Terra Alta, perquè paisatgísticament mos destrossarà, igual com ha destrossat la part [07.32]. Per tant, estem davant d'una transformació d'un territori rural a un territori industrial, un canvi de paradigma.

Més temes tècnics que veiem és el tema de la preservació de la biodiversitat, i volem remarcar el tema de la cuabarrada. A la cuabarrada se li ha reduït substancialment l'àrea objecte de protecció –en un *kernel* seixanta en alguns casos–, i això trenca l'ampli consens que hi ha, científic –científic, no tècnic ni..., o sigui, no polític, sinó científic–, de que el *kernel* noranta-cinc és l'espai vital que s'ha de preservar, i això està àmpliament validat amb estudis telemètrics.

Una altra dada que també mos preocupa és el tema dels *buffers* de cinc-cents metres als municipis. A part de que hem vist que hi han errors, que el mapa té errors, perquè, per exemple, municipis de la Terra Alta, com Caseres, no presenten este *buffer* i tampoc ho presenten altres municipis que estan a tocar de la Franja. Naltres som territori de Franja, i a la Franja hi tenim el Matarranya. A pobles com Lledó i Arenys de Lledó no se'ls hi ha aplicat este criteri. Si no se'ls hi aplica este criteri, per tant, suposo que són o ciutadans de segona o no els hi deu afectar. Llavors, creiem que això s'hauria d'aplicar. I, a part d'això, pensem que cinc-cents metres, tenint en compte que naltres sabem què és tindre molins prop del poble, un quilòmetre, que

és el màxim que tenim ara mateix, ja ho considerem un impacte. Per tant, reduir-ho a la meitat pensem que és excessiu.

Finalment, només dir-vos que, a nivell tècnic, les 141 capes lo que veiem és que no estan protegint lo nostre patrimoni, no estan protegint la nostra economia, i que estem devaluant llocs emblemàtics com el poblat de Pinyeres, del municipi de Batea; la Catedral del Vi, del Pinell de Brai, o el Paisatge dels Genis, d'Horta de Sant Joan, que s'hi va inspirar Picasso i va pintar diverses vegades i que Horta està obligat a ficar quaranta molins en este paisatge.

En conclusió, la transició ja veiem que s'ha de fer, s'ha de fer pel canvi climàtic, però sobretot –sobretot– s'ha de fer per preservar la natura. I, al final, lo que estem fent és que la sobirania energètica s'està posant per sobre de la preservació del patrimoni natural i la sobirania alimentària. Creiem que hauria d'haver-hi alternatives, que s'hauria de revalorar el potencial d'altres escenaris en els que se potencien altres tecnologies de renovables o fins i tot que esta implantació que es vol fer, fotovoltaica i eòlica, sigui participativa realment i que sigui en una escala d'anàlisi molt més detallada, perquè no està ben detallada.

I, finalment, com a resum de la meua intervenció –i donaré pas a la Núria–, direm que a la Terra Alta fa vent, però que realment sabem que som barats; som barats en el preu del sòl, en los vots, perquè estem despoblats, però tenim múscul social, tenim experiència i nos estem unint en la cohesió territorial que hi ha a nivell de Catalunya. Perquè el Plater el que està plantejant és una lluita de país, una lluita de país en la que el món rural se fica davant de la metròpoli, en la que les zones de producció obligada –obligada– se fiquen davant de la zona de consum. Parlar de solidaritat, com parla el Plater..., o sigui, parlar de solidaritat, això existix quan compartim i contribuïm conjuntament. La realitat és que estem parlant de sacrifici. Estem demanant que hi hagi sacrifici i zones de sacrifici de Catalunya; per tant, la mort del territori, la mort del món rural per una divinitat que per naltres és la metròpoli.

I dono pas a la Núria.

Núria Altés (representant de Terra Alta Viva)

Gràcies, Marta. I gràcies a tothom per donar-mos l'oportunitat de presentar la problemàtica territorial. Bé, soc Núria Altés. Vinc aquí com a membre de Terra Alta

Viva, però també soc viticultora i propietari de celler, i formo part de la junta de la denominació d'origen Terra Alta, no?, que és el múscul econòmic més potent que té la comarca.

La Terra Alta és una comarca que viu majoritàriament del primer sector, sent la vinya el cultiu més important: aproximadament 5.500 hectàrees conreades i cinquanta-nou cellers. Som uns mil viticultors i viticultores que treballem los nostres camps per mantenir un sòl agrícola viu i cultivat i alhora preservar l'orografia natural, llegat dels nostres ancestres. El fet que estiguem a l'extrem del país i allunyats de la gran ciutat ha fet que el nostre paisatge de secà se mantingui impertèrrit des de temps antics. La nostra economia local de major importància, la vinya i el vi, que sosté una massa molt important de la comarca, necessita el paisatge per sobreviure. Han estat molts anys donant a conèixer la nostra comarca al món, una terra molt oblidada i abandonada durant molts anys per les administracions que, gràcies al sector vinícola i amb gran esforç, s'ha fet un lloc al mapa. Som una terra patida, que, com deia Raimon, venim d'un silenci antic i molt llarg. Com molts de valtres sabeu, la Guerra Civil espanyola i la Batalla de l'Ebre van deixar una ferida oberta molt profunda en la nostra petita societat, i això ha marcat molt lo caràcter i ha minvat durant molts anys l'autoestima de les ciutadanes del nostre territori. Però, tot i així, som gent resilient, amb un profund sentit de pertinença, no? Per això, tot i les adversitats, som moltes, molta gent la que hem apostat fort per construir un negoci sòlid envers la vinya i el vi, amb una forta inversió en la construcció de cellers, amb la reestructuració de la vinya i en la incorporació de joves agricultors en una de les comarques de Catalunya que perd més població.

I ara em permetreu posar-me com a exemple, no?, perquè naltres tenim un celler amb una inversió d'uns 5 milions d'euros i la creació de divuit llocs de treball. I comprem raïm d'un bon grup de viticultores a preu més que digne, no?, que d'això es tracta també. Les renovables ni creen llocs de treball ni fixen gent a la comarca. Lo celler està situat en rústic, no?, rodejat de bosc i vinya vella. Per naltres era molt important este contacte amb lo paisatge i la natura, perquè som un producte de paisatge, però també rodejat d'història, no?, en un poblat ibèric, amb un trull de vi del segle III abans de Crist, que ens postula com a viticultores des de temps immemorials, un assentament romà i un espai d'història contemporània, que és la

Batalla de l'Ebre. Però el tret més important és lo paisatge, no?, un paisatge que es manté fidel als seus orígens, amb petits marges de pedra seca, que són patrimoni de la UNESCO, i un mirador espectacular que mira a les muntanyes dels ports de Tortosa-Beseit i Horta, no?, unes vistes que, com ha dit la Marta, van inspirar Picasso en la seua iniciació al cubisme. A sota hi tenim una vall, la de les Cendroses, que guarda un mosaic agroforestal superric, protegit i conservat, inalterat durant generacions, amb esta tríada mediterrània que formen la vinya, l'olivera i l'ametller.

Estos espais agrícoles preserven la biodiversitat de la nostra flora i fauna alhora que actuen com a tallafocs, que també és molt sensible en un moment de crisis de foc, no? Quan venem un vi estem defensant i explicant al món quin és el paisatge que l'acull, que acull les nostres vinyes, i apropem el consumidor al nostre territori a través de l'enoturisme, no? L'enoturisme per naltres és una pota del negoci que està a l'alça, i en un moment de caiguda de consum a nivell mundial –el sector del vi està en crisi, lo consum cau i, per tant, hi ha molt excedent–, creiem que l'enoturisme és una solució de futur a la problemàtica que estem vivint. Tenim un exemple, patit per uns companys,

Fitxer 24CTE3

de les últimes eòliques que es van implantar. Bé, és un celler que es diu Bernaví, no?, de Vilalba dels Arcs. Marco i Ruth van crear un projecte bonic a l'extrem de la finca. Hi tenien un maset petit que pretenien restaurar-lo per fer turisme rural, però els hi van col·locar un molí de dos-cents metres en la finca del veí –per tant, ells no s'hi van poder negar–, però just a la vora de la caseta. Òbviament, lo projecte va quedar paralitzat. Però, a més a més, el celler i els propietaris van patir una forta davallada, no només psicològica, sinó econòmica. Este exemple mostra una vegada més la falta de sensibilitat, no? Mos acompanya un company, Edgard. Ell també ve de la ciutat. Aposta per Batea, no?, i compra una finca petita on hi fa observació d'aus. Hi té un *hide*, i ara li han autoritzat un nou parc eòlic que li trinxia completament lo *modus vivendi*, un altre exemple flagrant de la falta de sensibilitat.

Bé, el principi d'autonomia local és el dret i la capacitat dels ens locals per gestionar i regular els interessos de la seua comunitat sota la seua pròpia responsabilitat, no?

A Catalunya i a l'Estat espanyol està reconegut tant en la Constitució, a l'article 137, com en l'Estatut d'autonomia i es desplega a través de la llei de bases de règim local. Lo Plater obvia completament este dret i mos deixa fora de joc a l'hora de decidir què volem los que habitem lo territori. A la Terra Alta, malauradament, ja sabem què és ser un espai degradat. Fa molt temps que patim la imposició d'energies renovables i altres agressions, i no ens han donat cap fruit més que el contrari, no?, perquè aquelles famílies que tenen l'agricultura com a no prioritària sempre havien mantingut camps nets i treballats pel romanticisme del lligam familiar, no?, que t'arrela tant al territori. Però estes engrunes de les empreses de renovables fan que estos camps se vegin abandonats es quedin erms. Això, sumat a la falta de relleu generacional, a la precarietat del sector primari, fa que els sòls agrícoles siguin econòmics i mostra la debilitat del pagès davant de les empreses que venen a implantar estes renovables.

Si no es reverteix esta agressió continuada a la zona rural, provocarà un èxode i sereu vltres els que en sereu responsables. Així, doncs, estar una mica a les vostres mans la capacitat de revertir esta situació. Sabeu de sobres que la nostra comarca ja compleix amb la quota de solidaritat amb escriu i, per tant, us demanem que quedi lliure de patir més agressions que destrossin la nostra economia, lo nostre paisatge i, en definitiva, la nostra manera de viure.

Gràcies.

El president

Gràcies. Hem sigut permissius en el temps. El segon torn, doncs, mirarem de condensar-lo. En tot cas, ara és el torn dels grups parlamentaris. Atès que aquesta és una sol·licitud de compareixença del Grup dels Comuns, començarem amb el torn dels grups parlamentaris i, en primer lloc, donaríem un temps aproximat de tres minuts per a cada grup, per fer preguntes, reflexions, comentaris. I, per tant, començaríem amb el Grup dels Comuns, el seu portaveu, el diputat Lluís Mijoler. Quan vulgui. Té la paraula.

Lluís Mijoler Martínez

Moltes gràcies. I molt breument, perquè jo crec que heu expressat força bé tot el que volíeu dir. És cert el que manifesteu, que la Terra Alta ha fet una aportació molt

important a la generació de renovable de Catalunya. Heu assumit centrals eòliques, línies elèctriques, camins, subestacions, transformacions paisatgístiques que, evidentment, no han estat repartides equitativament pel conjunt del país. I, massa sovint –i això ho hem escoltat a tot el territori, eh?, a tot el país, i no només a la Terra Alta–, doncs promeses de llocs de treball, de fixació de població, etcètera, que no es tradueixen en una millora estructural del que és la vida de la comarca, no? I aquesta realitat, evidentment, s'ha de reconèixer. No podem demanar permanentment solidaritat als mateixos territoris mentre ens oblidem de garantir serveis públics, garantir mobilitat, garantir habitatge, garantir activitat econòmica i, en definitiva, doncs garantir oportunitats. Per tant, d'això volem parlar amb tota claredat i sinceritat.

També, al mateix temps, hem de saber i conèixer que Catalunya necessita desplegar energies renovables –això també ho sabem. Ho necessita per afrontar l'emergència climàtica, abandonar els combustibles fòssils, per preparar el tancament de les centrals nuclears i per reduir la dependència energètica exterior, que fa més vulnerable socialment, econòmicament i geopolíticament. Nosaltres volíem deixar clar que el debat no ha de ser renovables, sí o renovables, no, i jo crec que és el sentit en el que esteu. El debat és quantes, on, com, en mans de qui i, sobretot, amb quin retorn social per al territori que les rep, no? Jo crec que la plataforma ha reiterat diverses vegades que la seva oposició no és un «aquí no», simplement, sinó que és un «així no», no?, i que, per tant, renovables distribuïdes, participades, properes als centres de consum i implantades prioritàriament sobre cobertes, polígons, infraestructures, etcètera.

Nosaltres defensem que els objectius del Plater, quan parlem del Plater, es despleguin per etapes quinquennals, i que quan una comarca ja hagi assolit anticipadament la seva aportació corresponent se li apliqui una clàusula temporal de contenció que permeti prioritzar els territoris que encara no han assumit la seva part. I, per tant, no és una moratòria general de renovable, sinó una regla, per nosaltres, d'equitat territorial, i en aquest sentit aniran les al·legacions que presentarem al Plater, no?

Tenia anotades algunes preguntes. La majoria ja les heu contestat. Respecte de les potències assignades... Disculpeu, eh? *(Pausa.)* Com valorarien, en tot cas, aquesta clàusula de contenció per etapes que els hi...? Pregunto i després contesten, eh? No és com a Territori, ara. *(Veus de fons.)* Farem ronda, eh? D'acord. Disculpa, perquè, dic, ja m'estic passant amb el temps sobtadament *(l'orador riu.)*, si no. *(Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.)* Bé, com valorarien aquesta clàusula de contenció per etapes?

I també els hi volia preguntar sobre el Parc Natural dels Ports. Quin a és, concretament, la proposta respecte de la seva ampliació i quins espais hauria d'incloure, model de governança i també com es pot garantir que la protecció reforci alhora també la pagesia i l'economia local?

I, després –per últim, eh?, i perdó, president–, quines mesures de retorn territorial considerarien prioritàries de cara a les renovables?

Gràcies.

El president

Gràcies, diputat. Ara seguiríem amb l'ordre habitual dels grups, de més a menys. Per tant, és el torn del Grup Parlamentari de Junts. I, en el seu nom, la diputada, la senyora Irene Negre. Quan vulgui. Té la paraula.

Irene Negre i Estorach

Moltes gràcies, president. Gràcies a totes dues per l'exposició que heu fet avui de la Terra Alta, una comarca amb problemes de despoblament, també una comarca que ha sigut solidària, com bé heu dit, molt solidària pel que fa a les energies renovables. I de tot se'n desprèn de que som conscients de que hem de caminar cap a una Catalunya amb renovables, perquè tots volem, no?, que tinguem les renovables perquè ens puguem abastir de la nostra energia, però anem molt endarrerits.

Des de Junts per Catalunya considerem que el Plater pot ser una bona eina, però no així. És una eina que hagués estat bé si s'hagués començat d'una forma diferent, és a dir, escoltant el territori i escoltant primer els ajuntaments i no planificar un pla a tot Catalunya des d'un despatx de Barcelona. És una de les qüestions que els nostres alcaldes també han defensat al territori, perquè tots sabem, eh?, que hem

de caminar de cara a les renovables, però creiem que no s'ha actuat amb la diligència i la participació necessària en un projecte d'aquestes magnituds, perquè, al final, qui coneix el territori és qui el viu i qui el gestiona, que són els ajuntaments i els consells comarcals.

Per tant, jo, una única pregunta, perquè considero que ja heu aportat les vostres opinions i arguments tècnics de cara a aquest Plater, però m'agradaria saber si us heu coordinat amb els ajuntaments i amb el Consell Comarcal de la Terra Alta per presentar conjuntament al·legacions, com s'ha fet, doncs per exemple, al meu poble, l'Aldea, que ens hem coordinat amb els veïns i amb les entitats per tal de poder presentar al·legacions i dissenyar dins de casa nostra quins llocs serien susceptibles i que afectarien menys a l'hora d'implantar les renovables.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputada. Ara seria el torn del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana. En el seu nom, la diputada senyora Montse Bergés. Quan vulgui. Té la paraula.

Montse Bergés i Saura

Gràcies, president. I gràcies, senyores Núria Altés i Marta Martínez, per l'exposició. Dir-los que estem totalment d'acord amb el que han exposat. I, a més a més, jo, com a diputada de les Terres de Lleida..., en el rànquing també tenim comarques que fins i tot estant encara més sobredimensionades, com la Noguera, com el Segrià, com les Garrigues, etcètera. Però no es tracta del rànquing, sinó del model.

Per tant, també volia preguntar-los el tema de les al·legacions, perquè nosaltres, com a grup parlamentari, no estem d'acord en tal com s'ha presentat aquest Plater i en l'enfocament que té. I, per tant, el que pretenem és que el Govern hagi de fer una revisió substancial d'aquest Plater. Sí que estem d'acord en que hi ha d'haver una eina, perquè, mentre no la tinguem, les plantes es van implantant, no?, els parcs. Per tant, tampoc ens serveix de res no tenir-la. I és important poder presentar aquestes al·legacions que permetin fer aquesta revisió substancial que impliqui una segona informació pública, perquè, si no, aquest consens i aquesta planificació de

tot el país no es pot tirar endavant amb aquesta sensació d'injustícia social en aquesta transició energètica.

Pel que fa a l'horitzó temporal i plantejament del Plater, a nosaltres ens sembla bé que hi hagi un objectiu l'any 2050, que sapiguem cap a on hem d'anar, però rebutgem totalment el bloqueig anticipat d'aquestes grans àrees del territori, que encara no sabem si hi hauran hagut avenços tecnològics, altres tipus, com vostès han dit, altres energies que permetin avançar d'una altra manera. Per això, també naltres proposem aquest model de planificació flexible i progressiu, amb revisions de cinc anys, i, sobretot, que al mateix Plater, a les columnes a on se veuen els megawatts que toquen tant eòlica com de solar, hi hagués una columna zero a on hi hagi d'on partim, i que aquesta és la que també serveixi per demostrar que volem arribar a aquesta justícia. I, per tant, s'ha de tenir en compte la potència que ja està instal·lada, prevista, en determinats territoris, com és el cas de la Terra Alta. I també dades relatives a altres fonts d'energies renovables ja implantades, com la hidràulica, la biomassa, etcètera.

També els hi volia comentar com veurien... Bé, nosaltres defensem que, per evitar també que hi hagi aquest aprofitament per part dels grans operadors, l'Energètica pública pugui tenir un paper rellevant. I, en aquest cas també, que si hi ha repotenciació de parcs que hi pugui haver aquesta participació més directa i més ràpida de l'Energètica pública, apostant també per una prioritització de..., tal com marca el Plater, que està diferenciat en zones urbanitzades..., lo que són les teulades, eh? Doncs, llavors, poder-ho fer de manera prioritzada i que, fins que no estigui una cosa feta, no es pugui fer l'altra.

Pel que fa a la xarxa de distribució, també creiem que és molt important... I una mancança que té el Plater... –no sé si vostès en la seua comarca ho han pogut analitzar millor–, i és que en aquest moment ja existeix la planificació quinquennal de Redeia, de Red Eléctrica, tot i que encara (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*) no està aprovada definitivament. Però el mapa està dibuixat, i, per tant, també haurien d'estar les zones prioritàries el més a prop possible de la planificació futura de les subestacions.

I com a pregunta també els hi voldria fer... Aquest efecte que ja té sobre l'activitat econòmica, que vostès han parlat de dos exemples, i aquest retorn que hi ha d'haver, quines opcions o quines propostes tenen perquè es pugui aconseguir aquest equilibri?

Com que m'estic passant mig minut, ja ho deixaria aquí.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputada. Ara és el torn del Grup Parlamentari del Partit Popular. En el seu nom, la diputada, la senyora Eva García. Quan vulgui. Té la paraula.

Eva García Rodríguez

Gràcies, senyor president. I gràcies, senyores Martínez i Altés, per la seva compareixença i per la seva explicació, donant la seva visió sobre el que és el futur de la Terra Alta. És una comarca doncs que ha contribuït de manera molt significativa a la producció d'energia renovable de Catalunya. Vostès ho han explicat, i ens consta doncs que aquestes dades són absolutament reals, no? Per tant, els seus veïns han assumit durant molts anys infraestructures que han beneficiat el conjunt de Catalunya, i això mereix un reconeixement, un respecte per la seva solidaritat. Però, al mateix temps, és evident que qualsevol projecte que afecti el territori doncs ha de ser compatible també amb la protecció dels espais naturals, l'activitat agrària, el paisatge i les oportunitats de desenvolupament local. Per tant, no podem permetre ni una massificació desordenada d'instal·lacions energètiques ni tampoc bloquejar doncs totes aquelles iniciatives que contribueixin a la transició energètica, doncs tan necessària sobretot en aquesta comunitat autònoma de Catalunya, que estem tan endarrerits en el conjunt d'Espanya, no?

Pel que fa a la proposta de promocionar nous espais naturals protegits a la Terra Alta, creiem que cal analitzar-la amb rigor, perquè la protecció ambiental és positiva quan afecta i quan aporta, sobretot, valor al territori, genera oportunitats econòmiques vinculades al turisme sostenible i compta amb el suport dels ajuntaments, dels propietaris i dels sectors afectats. I és aquí on els hi volem fer

algunes preguntes, un parell de preguntes concretes, més enllà del que altres grups parlamentaris ja els hi han adreçat

En primer lloc, volíem també saber si han mantingut converses amb els ajuntaments de la comarca i també amb el consell comarcal, no?, perquè..., sobretot si existeix un consens territorial ampli sobre aquestes propostes que vostès ens han fet o si hi ha posicionaments diferents en els municipis diferents de la comarca. I també si consideren que la creació d'aquests nous espais naturals protegits que abans m'hi referia podrien generar noves oportunitats econòmiques i d'ocupació, no només per a la comarca, sinó per al conjunt de Catalunya; si tenen estudis o estimacions sobre el seu impacte que avalin el discurs que avui ens han fet.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputada. Ara és el torn del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya. En el seu nom, la seva portaveu i diputada, la senyora Mónica Lora. Quan vulgui.

Fitxer 24CTE4

Mónica Lora Cisquer

Jo crec que és força important que vostès en aquest cas no parlen des de la teoria –només fa falta escoltar-les a les dues–, sinó que parlen ja des de l'experiència, ja que, per desgràcia, doncs conviuen amb aquesta massificació eòlica, no? I, escoltant la seva exposició, doncs jo crec que hi ha una reflexió que comparteixo absolutament, que és que durant massa temps doncs el món rural ha tingut la sensació... De fet, jo crec que la vostra comarca doncs és un clar exemple d'això, no?, de que se li ha demanat doncs assumir una sèrie de sacrificis, en aquest cas, no?, sacrificis energètics, en nom doncs d'un suposat bé comú, mentre les decisions –que això també és el que ens heu traslladat, no?– es prenen des de dalt i no pas tenint en compte doncs el conjunt del territori. La Terra Alta, doncs, té una concentració molt elevada d'aquestes infraestructures eòliques. I, amb tot el que ens han comentat, doncs podem afirmar que aquesta comarca ja s'ha convertit realment en una zona de sacrifici energètic.

I és per això que sí que m'agradaria... Bé, moltes de les preguntes que jo tenia pensades arran de saber que venien me les han contestat ja amb les seves intervencions. Però sí que hi ha una cosa que m'agradaria preguntar-los, que vostès defensen això, no?, el que deien, que la Terra Alta ha contribuït de manera extraordinària a la producció d'energia eòlica. I m'agradaria saber –perquè sí que han deixat entreveure alguna cosa, però a veure si ens podrien contestar més concretament– quin criteri objectiu, no?, hauria de permetre que un territori ja ha assumit una càrrega suficient d'aquest sacrifici energètic, o posem-li el nom que vulguin, no?

Després, també han parlat de la manca de retorn al territori, i doncs jo crec que seria interessant, no?, des del seu punt de vista, quines creuen que haurien de ser les mesures, no?, com a imprescindibles perquè els municipis que estan acollint o que han acollit ja o que en un futur acolliran aquestes infraestructures doncs surtin beneficiats o, millor dit, compensats, no?

I, bé, ja acabo amb una reflexió, perquè el tema del Plater és un tema recurrent que ja està sortint i que sobretot ens denuncien la manca de participació i de transparència. Hi ha una cosa que està clara: que el Plater té una visió molt tècnica de la implantació de les renovables, però massa poca sensibilitat amb el territori, que sovint doncs sembla que s'està prioritzant on és més fàcil implantar aquests projectes, ja sigui doncs –el que han comentat, no?– al sòl també que és més econòmic, entre altres qüestions, sense valorar prou doncs altres efectes, no?, com seria tot el tema del turisme, l'activitat econòmica, les zones agrícoles... Nosaltres doncs és una cosa que en aquest cas compartim al cent per cent amb la seva exposició.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputada. Ara és el torn del Grup Parlamentari de la CUP, Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra. En el seu nom, el seu portaveu i vicepresident de la comissió, el senyor Dani Cornellà. Quan vulgui. Té la paraula.

Dani Cornellà Detrell

Gràcies, president. Benvingudes, Marta i Núria, en representació de l'entitat Terra Alta Viva. Els hi faré unes quantes preguntes, que, de fet, ja s'han anat entenent amb el que explicaven, però perquè quedi clar. Els promotors de tots aquests projectes, aquestes centrals renovables, venen al territori que això afavoreix..., aquests projectes serveixen per crear feina i per lluitar contra el despoblament. Vostès ho han viscut així a la seva comarca?

També, aquests promotors, aquests que fan aquests parcs, fan convenis, normalment. Compleixen els convenis amb el territori o realment el benefici no existeix? És a dir, existeix per als promotors, però no per al territori.

El model energètic que s'ha implantat a la seva comarca al final són grans centrals i transport de l'energia a llarga distància, perquè, evidentment, amb les dades que ens han explicat, vostès produeixen molt més del que necessita la seva comarca i fins i tot superant d'escreix el que podria ser doncs una solidaritat de país. Per tant, no compleix els criteris de la llei del canvi climàtic de proximitat als llocs on es consumeix, de distribuir per tot el país; és a dir, un model completament diferent. És a dir, nosaltres entenem que el model de la llei del canvi climàtic havia de ser totalment diferent a l'actual, però suposo que, pel que ens expliquen, doncs està incomplint aquest model que diu la pròpia llei.

Després, no sé si coneixen que hi ha un manifest, que es diu el «manifest de Verges», que ja el signen quasi tres-cents municipis. He vist que a la seva comarca el firmen..., hi ha quatre dels dotze municipis. Per tant, els altres vuit, és per desconeixement, perquè ja els hi va bé el Plater que s'ha fet o...? Si ens podrien explicar una mica aquesta visió.

I, referent a el Plater, aquest Parlament va aprovar, va acordar, va dir que s'ha fet malament, que aquest Plater no s'ha fet comptant amb la participació dels agents, siguin econòmics, ajuntaments, etcètera, no?, el teixit productiu, la pagesia, etcètera, etcètera. Però, alhora que acordava això, que no s'havia fet bé, quan es va demanar que es retirés per fer-se bé i per fer-se acordat i pactat amb el territori, això ja no es va aprovar. Això, de fet, només va tenir el vot a favor del nostre grup parlamentari. M'agradaria saber quina és la seva posició amb aquest Plater, si creuen que presentant al·legacions doncs ja farem, ja ho arreglarem amb les condicions que

posa el propi Govern, no?, que s'han posat de màxim de reducció d'un trenta-cinc per cent, etcètera. És a dir, si les al·legacions són suficients (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*) per fer un Plater que s'adigui amb el que ens diu la llei del canvi climàtic i amb el que hauria de ser aquest Plater.

Després, i per acabar, he vist que el 2020 els hi van posar tres centrals energètiques més. En aquell moment no hi havia el Plater. Mirant el mapa, de la proposta del Plater actual o sense, realment canvia gaire el que està passant a la seva comarca? Perquè nosaltres sempre havíem pensat que el Plater seria una eina que serviria per regularitzar i fer bé les coses, però quan mirem el Plater a la seva comarca o, el 2020, quan els hi feien projectes nous, no hi veiem cap tipus de diferència, perquè al final les empreses fan lo que volen, continuen fent lo que volen, perquè quasi tenen tota la comarca marcada per poder fer projectes eòlics. Per tant, en el seu cas, el Plater no sé com el valoren, però, tenir Plater o no tenir Plater, valoren que realment els hi canvia gaire la situació, la proposta que hi ha ara sobre la taula?

I...

El president

Hauria d'anar acabant, diputat.

Dani Cornellà Detrell

...l'última, per acabar. Al final, el que vostès ens han explicat és que els han convertit en una colònia energètica. Com vostès pensen que s'ha de fer per revertir aquesta situació, pensant que ja tenen una implantació massiva? Quin retorn hi ha d'haver per al territori? Com s'hauria de gestionar per poder-ho fer bé?

Gràcies.

El president

Gràcies, diputat. Ara, per acabar el torn de les intervencions, en nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per avançar, en el seu nom, el diputat Alberto Bondesio. Quan vulgui. Té la paraula.

Alberto Bondesio Martínez

Moltes gràcies, president. Benvingudes al Parlament de Catalunya. Bé –crec que ja s'ha dit–, Catalunya està lluny d'aconseguir a dia d'avui els seus objectius per a la reducció de les emissions de carboni l'any 2050, i és veritat que sempre és complicat doncs de trobar alternatives a les energies d'origen fòssil i nuclear. El Plater és un document tècnic i que especifica tot el coneixement que la Generalitat té sobre renovables i tot el territori, diguem-ne, en el seu conjunt, i també per comarques. Entre d'altres, el Plater creiem..., bé, tenim l'evidència que és l'eina perquè no hi hagi macroprojectes, i és un mecanisme que evita doncs les expropiacions i és la forma d'iniciar el debat sobre les renovables.

On estem a dia d'avui? L'Icaen, l'Institut Català de l'Energia, va presentar el novembre de l'any passat als representants dels dotze municipis de la Terra Alta aquesta versió preliminar del Plater, on establia doncs el que vostès ja han comentat, alguna xifra diferent, però que la comarca doncs hauria de contribuir als objectius del país amb 211,7 megawatts d'energia solar fotovoltaica i els 1.792 d'eòlica en l'horitzó del 2050. La potència que ja està instal·lada o l'autoritzada o en tramitació, quan s'acabi executant, doncs ja comptarà en aquest objectiu. Per tant, diguem-ne, no és un afegit a allò que ja s'està fent.

Al novembre doncs van haver-hi, com he dit, aquestes sessions de presentació del Plater a la Terra Alta. Es va parlar doncs amb els representants municipals perquè coneguessin la metodologia amb la qual s'havia establert el Plater i també les eines que el Govern posa a la seva disposició per tal doncs que els municipis puguin ajustar aquesta proposta inicial doncs a la seva realitat i a les seves preferències. La meva primera pregunta: m'agradaria saber si s'han trobat amb representants municipals després d'aquestes trobades, sobretot pel que fa al Plater, perquè el mateix Plater preveu incorporar mecanismes per al control de l'assoliment dels objectius a escala municipal. Aquesta seria la meva primera pregunta.

Segon, el període oficial –bé, ja s'ha dit també per altres grups– per presentar les al·legacions al Plater està obert fins al 30 de juliol del 2026. Aquestes al·legacions, que presentaran tant ajuntaments, ciutadania, associacions, doncs seran fonamentals per configurar la capa zero, no? Per tant, m'agradaria saber –també se'ls hi ha preguntat– si estan en contacte amb els municipis per coordinar-se doncs

a l'hora de presentar aquestes al·legacions. I també m'agradaria saber doncs com valoren que aquesta capa municipal, que la Generalitat haurà d'avaluar i de respondre a través de les al·legacions, doncs configuri un Plater tenint en compte doncs aquestes aportacions també de la participació ciutadana més enllà, diguem-ne, dels ajuntaments.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputat. I ara, per contestar... Ja sé que hi han moltes preguntes, algunes són repetides, però també els comento..., és a dir, algunes qüestions, que sovint passa, doncs no es poden contestar totes. Doncs poden fer arribar a través del gestor de la comissió les seves respostes als grups parlamentaris i, a partir d'aquí, doncs, els hi faríem arribar doncs els seus comentaris, reflexions o respostes a les preguntes que avui, en aquests set minuts que els hi donarem, doncs no hagin pogut contestar. Per tant, el mateix que abans, quan hem començat; aquests set minuts se'ls gestionen com vostès considerin. I, per tant, doncs, senyora Núria Altés i senyora Marta Martínez, doncs quan vulguin, doncs tenen la paraula.

Núria Altés (representant de Terra Alta Viva)

D'acord. Doncs gràcies per la vostra aportació. I començaré per l'últim, perquè ho tinc més recent. (*L'oradora riu.*) És cert lo de les nuclears. Naltres ho sabem perfectament perquè en tenim dues. Per tant, una vegada més, demostrem que la nostra solidaritat hi ha sigut des de sempre. I esta presentació del Plater crec que se va fer de manera errònia, perquè quan vau venir als ajuntaments a presentar el Plater vau venir de manera individualitzada, i jo crec que s'ha de mirar en clau de territori, en clau de comarca, no en clau municipal. Perquè, per saber si una zona és massificada has de veure el conjunt d'un territori, no només un municipi.

I, sí, naltres sempre mantenim contactes amb los ajuntaments. Abans, el company de la CUP apuntava el tema del manifest que corre per Catalunya, que són aproximadament tres-cents pobles i que n'hi han quatre de la comarca de la Terra Alta. Tinc constància que algun més s'hi afegirà. Hi han altres ajuntaments amb los que he parlat i han manifestat que ells prefereixen fer una mica la guerra pel seu compte. Això és molt terraltenc, també, no?, que cada u mira una mica el seu

campanar. Però tinc constància de que quasi tots –si no és la totalitat, un noranta per cent dels ajuntaments– presentaran al·legacions, així com també la denominació d'origen Terra Alta, el consell comarcal, el turisme rural i les empreses privades. Per tant, sí que hi ha un gruix de gent que se sumarà a les al·legacions que tanquen ara el 30 de juliol.

És veritat que vulnera la llei del canvi climàtic, no?, que diu que posarem les energies renovables a prop dels centres de consum. Naltres no podem estar més lluny dels centres de consum; som la Franja de Ponent, la zona més allunyada de la gran ciutat. I és un model energètic que a naltres mos vulnera.

Les compensacions, que abans també ha sigut una pregunta, no, moltes vegades no arriben, i els ajuntaments han d'anar a contenciós. L'exemple de Batea n'és un exemple: molts anys ha hagut d'anar a contenciós. Per tant, si un ajuntament és petit i no té recursos, rarament cobrarà aquelles compensacions. Que a mi em sembla que el benefici de lo que generen les renovables que deixa a la Terra Alta és un 3,4 per tant. Per tant, no és gaire elevat.

Què més? Tampoc no es parla d'una cosa que jo crec que és vital. No sé quants anys útils tenen estes renovables, no? No sé si estem parlant de trenta anys útils, quaranta. Què passarà després amb esta ferralla, no?, que ocuparà el nostre territori?

I quant a les compensacions, clar, jo soc una romàntica i a mi m'interessen poc. Jo crec que el model econòmic que naltres volíem ja l'hem construït. Naltres hem apostat per l'agricultura i la viticultura i, per tant, no necessitem compensacions. Per mi, això que deien de... El Plater arriba una mica tard i malament, no? Perquè naltres hem tingut tres últimes centrals, les que deia del 2020, que són estes centrals les que es van implantar al celler d'un amic nostre, no?, i que li van destrossar el negoci. I, per tant, no s'ha fet de manera consensuada amb lo territori, i això és una mostra flagrant de lo que passa, no?

Fitxer 24CTE5

És el poder que se'ls hi dona a les energètiques, quan sabem que tenim totes estes zones artificialitzades, no?, que s'hi podrien implantar abans que no als sòls de cultiu, però segurament és més barat per a les empreses que així ho sol·liciten.

No sé què més... Vols afegir coses?

Marta Martínez (representant de Terra Alta Viva)

En el tema del parc natural volíem dir que havia de vindre el GEPEC i no ha vingut, que era qui tenia més treballat este tema. Per descomptat, naltres estem a favor del tema del parc natural, i creiem que sí, que genera treball i genera gestió, que és una de les coses que també crec que és important. I tenim Parc Natural dels Ports. I, llavors, jo crec que mos han dit que el GEPEC vindrà a presentar esta part del parc natural. Penso que és millor que ells ho defensin, que són qui més ho han treballat.

A nivell del tema de les recompenses, com deia la Núria, per naltres no és suficient (*l'oradora riu*) una recompensa, d'acord? Però sí que us vull dir, això, que van a judici. Que, a nivell de propietaris, lo que se'ls hi paga va en depèn de l'energia que se genera i, per tant, se modifica anualment. I potser inicialment passava d'un preu i ara és una sisena part del preu que se'ls hi estava pagant. I és tot bastant que no sabem ben bé per què se reduïx o, no?, simplement els hi diuen que és perquè el molí no funciona, que és una situació que ens trobem bastant a la Terra Alta, segurament perquè no poden evacuar en determinats moments l'energia renovable.

Però també us volia dir que hi ha una cosa que se'n diu el «topall de despesa dels ajuntaments», que tenen, per exemple, pobles com la Fatarella, com Ascó, per temes..., per exemple, també per la nuclear i també per les renovables, en el que arriba un moment que els ajuntaments poden cobrar uns diners, però després tenen un topall de despesa i, per tant, poden tindre romanent, però no el poden invertir en inversions. I això és un tema que crec que també al final estàs donant diners als ajuntaments, però després, per molt que el massificuis, no ho podrà, segurament, revertir al territori. També ho veiem perquè els ajuntaments que tenen renovables massificades tampoc és que s'estiguin desenvolupant excessivament. I tot lo contrari; en tema de turisme, per exemple, no s'estan desenvolupant, que és una de les línies econòmiques que té la comarca.

Mos heu preguntat, no?, lo tema de..., bé, ja ho ha dit la Núria, hi col·laborem; no només hi col·laborem, sinó que fins i tot els ajudem. Si els ajuntaments, tots..., vull dir que hi ha molts ajuntaments espantats, molt espantats, perquè, primer de tot, no tenen tècnics als ajuntaments perquè puguin treballar. Perquè tenim només una

persona de l'Icaen que ajuda, i ajuda de determinada manera. I que sí que hem de dir la realitat, i la farem i hi treballem. Però que el plantejament que se fa és que la fotovoltaica se pot reduir en un trenta-cinc per cent, màxim, però l'eòlica no se pot reduir. Llavors, el tema este de que l'eòlica no es pot reduir... I fins i tot hem demanat a veure si hi han zones... Perquè la Terra Alta és veritat que té dos zones: una zona molt massificada, una zona poc massificada, o sigui, zero. La zona que no està massificada, per exemple, Horta de Sant Joan, Arnes, Prat de Comte, que viuen al costat del parc natural i, per tant, el parc natural los hi genera una aportació, un desenvolupament turístic i econòmic, que són els ajuntaments més preocupats, se'ls hi està dient que igualment estan obligats a ficar esta energia, i s'ha demanat si se pot ficar en altres zones o si se pot canviar o si se pot fer d'alguna altra manera. I no s'està donant..., lo que s'està transmetent a estos ajuntaments és que no és possible. Llavors, no sé fins a quin punt la realitat i les preferències realment se complir.

I el tema de si començar o no de zero, no?, que plantejaven una mica preguntes així, de què penseu, com ho plantejaríeu... (*Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.*) Està molt bé el tema de la flexibilitat, o sigui, està molt bé, però s'hauria de... O sigui, fer al·legacions i agafar estes al·legacions i pensar que el Plater està ben fet no creiem que sigui la solució. Perquè és lo que diem, o sigui, estan ajuntaments sense tècnics, fent-ho de pressa. Hi han molts errors, perquè hi han molts errors, perquè jo ho estic analitzant tècnicament i hi han molts errors, i això dona faena –dona faena. I, a part d'això, és lo que dic, hi ha uns limitants. Per tant, estos limitants mos dona que podem participar de determinada manera. Per tant, jo crec que hauríem de començar de zero, pràcticament. I hauríem de fer com ja he dit, replantejar-mos... Una de les coses molt importants, també, que s'està parlant és de que l'objectiu 2050 mos l'hauríem d'anar replantejant. I, a part d'això, la manera de com se diuen les zones ha de ser molt més local i molt més a nivell micro i no tant a nivell macro.

El president

Hauríeu d'anar acabant.

Núria Altés (representant de Terra Alta Viva)

Jo haig de dir una cosa molt ràpida.

El president

D'acord.

Núria Altés (representant de Terra Alta Viva)

És molt significatiu: quan vens a la Terra Alta fa vent i els molins estan parats. Això passa un percentatge de dies molt elevat. A veure si algú és capaç d'explicar-me com és possible que els molins estiguin parats. Sí, sembla ser que no poden emmagatzemar l'energia i, per tant, quan la fotovoltaica va *a tope* és una energia que no saben què fer-ne. Ho deixo a l'aire perquè és per reflexionar-hi.

El president

Molt bé; doncs moltes gràcies. Com els he dit, doncs si creuen que hi ha alguna qüestió doncs de totes les preguntes que els han fet els grups, o reflexions, comentaris, doncs que volen fer arribar, a través del gestor de la comissió poden fer arribar les respostes, més extenses i més treballades, doncs als portaveus dels grups parlamentaris i així les podran compartir. En qualsevol cas, doncs agrair-los la compareixença, a la senyora Núria Altés, com a representant de Terra Alta Viva, a la senyora Marta Martínez. Saludar també doncs la persona que els ha acompanyat, l'Edgar Celada, també de la mateixa plataforma, Terra Alta Viva. Gràcies per haver vingut. I ara farem un petit recés i reprenem la comissió.

Moltes gràcies.

La sessió se suspèn a... i es reprèn a...

El president

Disculpin, diputades, diputats. Si els sembla, reprenem la comissió i seguim amb l'ordre del dia.

Proposta de resolució per al millorament de la llera del riu Ripoll a Ripollet

250-00771/15

En aquest cas, aniríem al punt número 8. És la proposta de resolució per al millorament de la llera del riu Ripoll a Ripollet. És una proposta de resolució

presentada pel Grup Parlamentari del Partit Popular. I per defensar aquesta proposta de resolució li passo la paraula a la senyora diputada, a l'Eva García. Quan vulgui.

Eva García Rodríguez

Gràcies, senyor president. Bé, el Partit Popular presentem aquesta proposta de resolució referida al riu Ripoll, que travessa diferents municipis de la comarca del Vallès Occidental i constitueix un element natural, paisatgístic i patrimonial de gran valor econòmic, ecològic, social i cultural. La llera del seu riu actua com a corredor verd que connecta espais naturals i urbans, contribuint a la biodiversitat, a la regulació del microclima i a la qualitat de vida dels ciutadans. A més, el riu té un paper fonamental en la gestió de l'aigua i en la prevenció d'inundacions en episodis de pluges intenses.

En aquests moments es troba aquest riu en una situació crítica que evidencia les conseqüències de la inacció de l'Agència Catalana de l'Aigua. La manca de manteniment i restauració de la llera ha afectat negativament la biodiversitat, també, del riu Ripoll. Pel que fa a la fauna d'aus també, hi han estudis de la Universitat Autònoma de Barcelona que detecten una certa repoblació, tot i que amb alteracions per l'activitat humana i la degradació de la llera. L'acumulació de residus, l'erosió dels marges i la presència d'espècies invasores empobreixen en aquest cas la biodiversitat i redueixen la qualitat ecològica de la llera.

Per tot això, doncs afegim també la manca de planificació i transparència per part de l'ACA, perquè no s'han establert protocols clars ni s'han publicat informes periòdics sobre l'estat de la llera d'aquest riu al seu pas per Ripollet. En conjunt, la situació actual de la llera del riu Ripoll constitueix una problemàtica urgent que requereix actuacions ràpides i immediates.

És per aquests motius que el Partit Popular de Catalunya presentem aquesta proposta de resolució per, en primer lloc, desenvolupar i executar un pla integral de millora de la llera del riu Ripoll que inclogui una neteja regular de residus i d'espècies invasores amb calendaris anuals i supervisió ambiental. En segon lloc, també demanem fomentar l'accessibilitat i l'ús públic sostenible de la llera, construint i mantenint els camins per a vianants i ciclistes, respectant zones naturals, creant espais d'oci i d'educació ambiental, com zones de descans, observatoris de fauna i

panells informatius. I, en darrer lloc, també establir un programa de seguiment i avaluació continuada, amb l'elaboració d'informes anuals sobre l'estat ecològic, la qualitat de l'aigua, seguretat i ús públic.

És per aquests motius que el Partit Popular presentem aquesta proposta, que sotmetem a la consideració dels diferents grups.

El president

Gràcies, diputada. Hi ha un grup parlamentari que ha presentat esmenes, i, per defensar aquestes esmenes –és del Grup Socialistes i Units per Avançar–, ho farà en el seu nom la diputada, la senyora Conchi Jiménez. Quan vulgui. Té la paraula.

Conchi Jiménez Cruz

Sí; gràcies, president. En primer lloc, voldria agrair a la diputada García, del Partit Popular, la seva predisposició per arribar a acords d'un parell de transaccions. Crec que és positiu, en una qüestió com aquesta, que haguem estat capaços de trobar un text que ens permet avançar des del consens.

Parlem del riu Ripoll, un espai natural que forma part del dia a dia de molts veïns i veïnes de Ripollet i dels municipis del voltant. És un entorn que cal preservar, però també gestionar adequadament perquè continuï sent un espai segur, ben conservat i compatible amb els usos que en fa la ciutadania. Des del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, defensem precisament aquesta manera de fer les coses: escoltar el territori, treballar amb els ajuntaments i prendre decisions basades en criteris tècnics. És la manera que el nostre grup parlamentari creu que s'han de fer les coses, amb diàleg, amb cooperació entre administracions i amb bona gestió.

Pel que fa al punt 1, primer s'ha de fer una valoració tècnica de l'estat del riu, la identificació de les actuacions que realment són necessàries i, a partir d'aquí, la previsió dels recursos que caldrà destinar-hi. Això és important perquè l'Agència Catalana de l'Aigua, l'ACA, no actua amb plans específics per a cada tram del riu, sinó d'acord amb les necessitats detectades, els informes tècnics i la disponibilitat pressupostària. També deixa clar un aspecte fonamental: els trams no urbans són competència de l'ACA, mentre que els trams urbans corresponen als ajuntaments, que ja disposen de línies de subvenció per poder actuar-hi.

El segon punt segueix la mateixa lògica. És evident que tots volem facilitar un ús públic, ordenat i sostenible del riu. Ara bé, també hem de respectar el repartiment de competències: la construcció de camins, les zones de descans i els espais d'educació ambiental són actuacions que corresponen als

Fitxer 24CTE6

ajuntaments. El paper de l'ACA és autoritzar-les quan sigui necessari i fixar les condicions tècniques perquè siguin compatibles amb la protecció del domini públic hidràulic. La transacció reflecteix aquesta realitat.

Pel que fa al tercer punt, també hi votarem a favor. La informació sobre l'estat ecològic dels nostres rius i sobre la qualitat de l'aigua ha de ser pública i accessible, i això és una feina que l'ACA ja desenvolupa a través dels seus programes de seguiment i dels sistemes d'informació que posa a disposició de tothom.

Acabo. Aquesta és una bona mostra que quan les iniciatives es treballen conjuntament es poden millorar. Des del nostre grup parlamentari continuarem defensant una política ambiental que protegeixi els nostres rius, però que ho faci amb responsabilitat, amb rigor i amb la col·laboració de totes les administracions.

I moltes gràcies de nou.

El president

Gràcies, diputada. Ara, per fixar la posició dels grups que no hi han presentat esmenes, seguiríem l'ordre corresponent, doncs. I, en el nom del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, el seu diputat i secretari d'aquesta comissió, el senyor Ignasi Prat. Quan vulgui. Té la paraula.

Ignasi Prat i Sarri

Moltes gràcies, president. Membres de la Mesa, diputats, diputades... Bé, el riu Ripoll és molt més que un curs d'aigua. Al llarg dels seus prop de quaranta quilòmetres connecta Sant Llorenç Savall, Castellar del Vallès, Sabadell, Barberà del Vallès, Ripollet i Montcada i Reixac, abans de desembocar al Besòs. És un corredor ecològic que uneix municipis, preserva la biodiversitat, regula el microclima i

garanteix una millor qualitat de vida a molts ciutadans. Per això, compartim l'objectiu d'aquesta proposta. La degradació de les lleres genera l'acumulació de residus, la proliferació d'espècies invasores i l'erosió de marges, que són problemes realment que cal afrontar. De fet, a la conca del Ripoll, coneixem que només hi han nou espècies de peixos, de les quals només tres són autòctones. Per tant, que és un indicador clar de la fragilitat d'aquest ecosistema.

Però també hauríem de fer una mica d'història, i el 25 de setembre de l'any 62 va passar una de les catàstrofes més grans de la història d'aquest país, que va ser la riuada del Vallès. Ens va deixar més de vuit-centes persones que hi van perdre la vida. I aquella tragèdia ens recorda que realment hem de mantenir les lleres, perquè no només és una qüestió ambiental, sinó que també és una qüestió de seguretat per a les persones.

I, ara bé, la resposta no pot limitar-se a actuacions puntuals. El canvi climàtic ens porta períodes de sequera més llargs i episodis de pluja cada vegada més concentrats i violents. Per això, estem molt d'acord que s'impulsi una gestió integral de tota la conca coordinada amb tots els municipis que travessa el Ripoll, amb manteniment preventiu, restauració del bosc de la ribera, eliminació progressiva de les espècies invasores i sistemes de seguiment del cabal i de la qualitat d'aigua. Perquè cada euro invertit en prevenció evita molts més euros en reparació després d'una inundació i protegir els nostres rius és protegir també les persones, el territori i el nostre patrimoni natural.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputat. Ara és el torn del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, i, en el seu nom, el diputat Juli Fernàndez. Doncs quan vulgui. Té la paraula.

Juli Fernàndez Olivares

Gràcies, president. Bona tarda, diputats, diputades. El riu Ripoll és, evidentment, un riu que hem convertit en riu fa unes dècades, perquè quan jo era petit era una claveguera en gran part del seu curs, a on s'abocaven doncs tots els residus de les

indústries tèxtils del Vallès, i moltes vegades sense cap mena de depuració. I, en la darrera dècada dels anys noranta i la primera dècada dels anys dos mi, el riu ha passat a ser doncs un eix que en gran part la ciutadania utilitza i gaudeix, i ha passat a ser part de les nostres ciutats en els diferents trams del riu, sempre, evidentment, millorable i sempre, al Vallès, amb el record de fa seixanta-quatre anys, la riuada doncs que es va endur, com deia el company diputat de Junts, doncs centenars i centenars de sabadellencs i vallesans i terrassencs i rubinencs, bé, gent de tot el Vallès a l'agafar-los de nit i treballant a les fàbriques. Això ens ha de fer doncs tenir sempre present que les activitats que es fan a la vora del riu doncs han de ser sostenibles i tenir present aquesta situació, i més en una situació actual, a on el context de canvi climàtic fa que els increments de cabals sobtats en rius doncs estiguin a l'ordre del dia. I és per això que, quan s'impulsen canvis en els planejaments o en les activitats a la vora del riu, cal tenir-ho molt present.

La proposta de resolució que defensava la diputada García en el seu text original, doncs nosaltres, en els punts 1 i 2, no hi haguéssim votat a favor, en gran part perquè doncs trobàvem a faltar que fos centrat en els trams que són responsabilitat de l'ACA i alhora en comptar amb els ajuntaments. Amb les transaccions a que han arribat a un acord això creiem que ha quedat corregit i, per tant, el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya votarà a favor de tota la proposta de resolució, dels tres punts. Creiem que és una proposta política que va en la línia que ha d'anar perquè el riu continuï millorant i continuï sent un eix vertebrador d'aquesta part del Vallès i que els ciutadans i ciutadanes doncs el puguin seguir gaudint.

Per tant, agrair-li al Grup Socialista les seves esmenes i al Grup Popular que les hagin pogut transaccionar per tal de que puguem votar-hi a favor.

Moltíssimes gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputat. Ara és el torn del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya. I, per fixar la seva posició sobre aquesta proposta de resolució, té la paraula la senyora Mónica Lora Cisquer. Quan vulgui. Té la paraula.

Mónica Lora Cisquer

És una proposta que ens resulta raonable. Primer, doncs... Bé, no em repetiré en dir doncs ple de coses que ja s'han dit, per no ser repetitiva i no ser pesada. Però, bé, nosaltres hi votarem favorablement, principalment doncs per la responsabilitat en la conservació. És necessari, tal com es recull aquí, en aquestes esmenes, no?, que hi hagi doncs una actuació prioritària en matèria de manteniment i conservació de la llera. Segon, doncs per temes de seguretat, com és lògic. I respecte, també, als veïns, les lleres dels rius doncs no poden ser un lloc on es vagin abocant *ahí, sin ton ni són*, residus. I tercer, doncs per la transparència, sobretot em refereixo al punt 3, no?, ja que la manca de protocols clars i d'informació pública sobre la qualitat de l'aigua o l'estat de la llera doncs és una cosa que és inacceptable, i estem totalment d'acord amb el punt 3. I, per tant, donarem suport a la proposta.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada. Ara, per fixar la posició del Grup dels Comuns, té la paraula el seu diputat i portaveu de la comissió, el senyor Lluís Mijoler. Quan vulgui. Té la paraula.

Lluís Mijoler Martínez

Gràcies, president. A veure, pateixo, eh?, per les diputades del PP i de VOX, no sigui que potser les renyin. A veure què és el que estan plantejant i què és el que estan votant, sobretot. El Partit Popular ens demana a aquesta Comissió de Transició Ecològica, i per duplicat, eh? –atenció, no només aquesta, sinó que després en tindrem una altra–, intervenció pública, planificació ecològica, control d'espècies invasores, restauració dels hàbitats, recuperació de la funcionalitat natural d'un riu i protecció dels ecosistemes. De debò l'hi he dit abans, eh?, diputada, tinc el dubte de si estan experimentant una transició ecològica accelerada.

En qualsevol cas, vagin en compte, no sigui que els socis i germans polítics de VOX s'enfadin molt quan descobreixin que el Partit Popular defensa avui exactament allò que l'extrema dreta qualifica de fanatisme verd, imposició climàtica i atac a la llibertat. D'aquí a uns minuts, VOX ens demanarà desmantellar les zones de baixes emissions, derogar les polítiques de qualitat de l'aire i deixar sense efecte bona part de la legislació ambiental. Bé, nosaltres celebrem aquesta conversió del PP. O no.

Veurem què diuen, eh?, després, a la propera proposta de resolució. Però entendran que ens costi molt entendre o saber quin Partit Popular tenim avui davant: el que s'assimila a VOX per atacar les polítiques climàtiques i defensa, per exemple, com hem escoltat a la diputada García, l'energia nuclear, o el que presenta propostes que podien haver signat les entitats ecologistes del territori. I el problema no és el que diu aquesta proposta –bona part del seu contingut és raonable, bona part és necessària–; el problema, diputada, és la falta de coherència.

El riu Ripoll necessita actuacions, i les necessita des de fa temps. Recuperar el riu Ripoll significa retornar qualitat ambiental i, sobretot, també qualitat de vida a unes ciutats que han assumit durant dècades aquests costos. Volem restauració ecològica basada en criteris científics; volem recuperar el bosc de ribera; volem retirar selectivament les espècies invasores i substituir-les per les autòctones; volem millorar la qualitat de l'aigua; volem restaurar els marges amb solucions naturals i volem garantir l'espai que el riu necessita durant els episodis de crescuda. Perquè recuperar la funció hídrica del Ripoll significa permetre que al riu retengui aigua, que els sòls filtrin, que la vegetació redueixi l'erosió i que les planes fluvials compleixin la funció que sempre han tingut.

I, pel que fa a l'ús públic, volem que la ciutadania pugui recuperar la relació amb el riu: volem itineraris per caminar i anar en bicicleta, espais d'educació ambiental, observatoris i una connexió millor entre la ciutat i l'entorn fluvial. Però l'accessibilitat no pot significar urbanitzar tota la llera. No tots els trams han de tenir camins, bancs, fanals, paviments o espais de lleure. Volem acostar la natura a la ciutadania sense domesticar-la completament.

Hi votarem a favor. Ara, només els demanem que mantinguin aquesta mateixa convicció quan protegir el medi ambient impliqui enfrontar-se a interessos econòmics concrets. I, sobretot, que vigilin amb VOX, no sigui que, després de sentir-los defensar la restauració ecològica, les espècies autòctones i la recuperació dels ecosistemes, els acabin acusant també a vostès, no ja com fan de *derechita cobarde*, sinó de formar part del fanatisme verd. I d'aquí a dir-los comunistes només hi ha un pas.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputat. Ara és el torn, per fixar la seva posició, del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra. El seu portaveu i vicepresident de la comissió, el senyor Dani Cornellà. Quan vulgui. Té la paraula.

Dani Cornellà Detrell

Sí; gràcies, president. Bé, quan vaig llegir la proposta també em va sorprendre que vingués del Partit Popular, i per això encara tinc recels amb alguns punts. Per exemple, al punt 2 ens hi abstindrem perquè no veiem massa clar la proposta que ens fan. Perquè, com saben, la polèmica amb el riu Ripoll continua molt viva. Hi ha hagut manifestacions fa poc temps, al juny, concretament a Sabadell. Hi ha una plataforma en defensa del riu Ripoll, i el que ens diuen és que s'ha de tenir en compte tot el conjunt de la seva conca i no actuar de forma partidista en funció del que vol cada ajuntament, sinó que s'ha de mirar en la seva globalitat. Per tant, el punt 2 no ens acaba de convèncer, perquè aquí, al final, el que es parla és d'autoritzar a petició dels ajuntaments, bé, i cadascú farà el que voldrà, sense tenir en compte que la conca és una i, al final, cada ajuntament mirarà als seus termes municipals què pot fer-hi.

I per nosaltres això és perillós, entenent que la conca és una i que s'hauria de treballar tot conjuntament i no que cada ajuntament decideixi en el seu tram, dintre del seu terme municipal, doncs el que hi farà o hi deixarà de fer. I més tenint en compte això, que és un corredor ecològic, un refugi climàtic, un espai de biodiversitat, de salut, de lleure i de patrimoni cultural, i que en un context d'emergència climàtica, que entenem que, no?, que és real, no?, suposo, en aquest sentit que VOX també donarà suport a aquesta proposta. Bé, doncs en aquest context d'emergència climàtica, doncs preservar-lo i millorar-ne l'estat és realment una responsabilitat de tots i de totes, com deia abans, en conjunt, no cadascú amb el seu terme municipal.

Ens fan por també alguns planejaments que hi ha, urbanístics, que amenacen el futur del parc fluvial del riu Ripoll, que, de fet, obren la porta a convertir algun d'aquests espais en polígons d'activitats amb usos comercials –magatzems, restauració, oficines, activitats recreatives i altres serveis–, i sé que en això no

coincidim amb el grup proponent. Per això et parlo d'aquest recel del punt número 2, de que cada ajuntament faci lo que vulgui, perquè ja ens coneixem: uns faran bé la feina –renaturalització, protecció– i els altres aprofitaran per passar, com sempre, per davant

Fitxer 24CTE7

de la salut i del medi ambient, passar-hi els diners, el negoci i les empreses, no?, que és més al que ens té més habituats el partit que presenta això que no pas la defensa del medi ambient. Però, tot i això, en el punt 1 i en el punt 3 hi donarem suport, perquè entenem doncs que és una bona proposta.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputat. I ara per parlar de les esmenes, el posicionament sobre les esmenes i la transacció, que crec que ja tenen tots els grups, tindrà un temps de dos minuts. Quan vulgui. Té la paraula, diputada.

Eva García Rodríguez

Gràcies, senyor president. Bé, vull donar les gràcies a la diputada Conchi Jiménez, socialista, doncs per la seva predisposició per tal d'arribar a acords i haver aconseguit doncs aquestes dues transaccions, que ens permetran avui aprovar amb unanimitat aquesta proposta de resolució presentada pel Grup Popular. I, bé, doncs per part de l'esquerra extrema, eh?, que no és extrema esquerra, sinó esquerra extrema, doncs hi han molts recels sobre quin ha de ser l'ideari del Partit Popular. I això doncs em porta a pensar el que diem sempre, i és que l'extrema esquerra està plena d'apriorismes, d'ideologia i pensen doncs que, bé, el debat ecològic és únicament i exclusivament seu. I ni que sigui per una deformació professional meua, doncs continuaré defensant sempre, en qualsevol cas, tot el que tingui a veure amb l'ecologia, faltaria més. No seran vostès els que qüestionin el posicionament del Partit Popular.

En qualsevol cas, jo he vist un cert to de mal de panxa per part del diputat Mijoler i per part del diputat Cornellà. Doncs ho lamento, però sàpiguen que al Partit Popular

continuarem sempre defensant no només la llera del riu Ripoll –evidentment que això ho farem–, sinó tot el que tingui a veure amb l'ecologia i amb els ecosistemes. Deia..., no sé què han dit els diners, dels negocis... Bé, aquest discurs tant d'extrema esquerra que suposo que no despista ningú.

Deia també el diputat Mijoler que –intervenció pública– no havia sentit mai a parlar a la diputada del Partit Popular sobre la intervenció pública. Home, qui vol que faci..., qui té competències per arreglar, per solucionar els problemes de la llera del riu Ripoll i d'altres? Qui té les competències: l'empresa privada o la Generalitat de Catalunya, senyor Mijoler? El que passa és que vostès han governat Catalunya i no han fet el que havien de fer, i per això ens trobem ara en la situació en la que ens trobem. Els rius, no només aquest, sinó la majoria de rius, deixats de la mà de Déu. Això suposo que tampoc li ha agradat, oi?, la mare de Déu. Doncs molt bé.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputada. Entenc, doncs, que tots els grups tenen la transacció que hi han arribat dels dos punts, el grup proponent, del Partit Popular, i del Grup Socialista, d'acord? I, per tant, doncs de les diferents intervencions dels grups votarem per separat el punt 1 i el punt 3, 1 i 3 conjuntament, i, per separat, el 2. Sí? *(Pausa.)*
D'acord?

En tot cas, abans de fer la votació, vull saludar perquè s'han incorporat ara a la Comissió de Transició Ecològica, la senyora Pilar Calvo, diputada al Congrés a Madrid, i també saludar doncs el senyor Genís Carbó, que ens acompanya des del principi com a oient del Grup Mixt. I saludar, i així jo ja ho hauré fet per a la propera proposta de resolució, la senyora María José Mata Montero i la senyora Irene Torres Márquez, que venen doncs per la propera proposta de resolució si no m'erro. Per tant, doncs saludar-les. Benvingudes aquí en aquesta Comissió de Transició Ecològica del Parlament de Catalunya.

I, ara sí, doncs aniríem per fer la votació, el posicionament d'aquesta proposta de resolució. I, com he dit abans, doncs votariem conjuntament el punt 1 i el punt 3. Sí?
(Pausa.)

Per tant, els demano: vots a favor?

Queden aprovats per unanimitat.

I ara votariem el punt 2.

Vots a favor?

Socialistes i Units per Avançar, Junts per Catalunya, Esquerra Republicana, PP, VOX, Comuns.

Vots en contra?

Abstencions?

I 1 abstenció del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular.

Quinze vots a favor i 1 abstenció.

Per tant, queda aprovat, doncs, també aquest punt número 2.

Seguim, doncs, amb l'ordre del dia. Atès que, com he explicat al principi de la comissió, el punt número 10, doncs a petició del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, queda posposat, d'acord?, passariem al punt onzè, que és la proposta de resolució sobre la prohibició de la cria d'animals per a la producció de pells. (*Veus de fons.*)

El lletrat

Ai, sí! Ens hem saltat VOX, ens hem saltat VOX.

El president

Ai! Disculpin, disculpin, que volia anar molt ràpid jo ara. Disculpin, disculpin.

Proposta de resolució de rebuig de les zones de baixes emissions i les polítiques recaptatòries als nostres municipis

250-00868/15

Ens hem saltat el punt número 9. Mil disculpes. Ens hem saltat el punt número 9, que és la proposta de resolució de rebuig de les zones de baixes emissions i les polítiques recaptatòries dels nostres municipis. Disculpi, diputada de VOX. És una

proposta presentada pel Grup Parlamentari de VOX. I, per defensar aquesta proposta, té la paraula la diputada senyora Mónica Lora Cisquer. Quan vulgui.

Mónica Lora Cisquer

Bé, gràcies. Molt breument, sobre el punt anterior. Diputat Mijoler, quan una iniciativa és positiva per al territori, quan té criteris estrictament tècnics i busca, com era aquesta proposta, doncs millorar el manteniment de les lleres, la seguretat, doncs nosaltres, lògicament, des de VOX hi votarem favorablement. Si, de fet, sempre ho hem dit, i ho poden veure en les diferents comissions i també debats i mocions que es porten a votació en les sessions plenàries: a nosaltres ens és absolutament igual el grup parlamentari que presenti les propostes; sempre mirem el contingut. I si aquesta moció doncs no té tots aquests deliris climàtics i tot aquest fanatisme que vostès moltes vegades incorporen, doncs si no els té, lògicament, hi votarem a favor.

Dit això, entrem a la proposta de resolució. Avui els portem doncs una proposta clara, una proposta concisa, directa, sense ambigüitats, una cosa doncs que ens caracteritza molt al Grup Parlamentari de VOX, una proposta doncs per dir prou a una manera de fer política que acaba castigant sempre als mateixos. En aquest cas parlem doncs de les zones de baixes emissions, que se'ns van vendre com una mesura per protegir el medi ambient, però la realitat doncs és una altra, no? S'han convertit en un autèntic apartheid social. I aquí ho dic doncs com a veïna de Mataró, que això ho estem vivint en el nostre municipi, perquè estem en un moment que si tu tens diners doncs no tens cap problema, perquè et compres un cotxe nou o et compres un cotxe elèctric, i en aquest cas doncs continues amb la teva vida i continues circulant. Però ens trobem doncs que si tu ets un treballador, un autònom, una família que té dificultats per poder arribar a final de mes o que arriba justet a final de mes, doncs l'Administració et tanca les portes de la teva pròpia ciutat, ja que no et pots canviar el vehicle que tens des de fa doncs deu o quinze anys. I aquesta és la realitat que s'està vivint en molts municipis arreu de Catalunya.

Però, per a més inri, a Catalunya encara hem anat més lluny, perquè sempre doncs volen ser els pioners absolutament en lo pitjor. Mentre la llei estatal ens parla dels municipis de més de cinquanta mil habitants, el Govern de la Generalitat doncs va decidir ampliar aquesta imposició a municipis de més de vint mil habitants mitjançant

el seu pla de qualitat de l'aire, que avui demanem derogar. I, no contents amb això, ara també veiem doncs la taxa de residus, que és una nova càrrega econòmica que arriba a les famílies en un moment que arribar a final de mes és cada vegada més difícil. I és per això doncs que, senzillament –vostès ja tenen la proposta completa–, demanem revertir les zones de baixes emissions, eliminar totes aquestes polítiques recaptatòries i, sí, derogar el pla de qualitat de l'aire, que continua doncs estenent aquestes restriccions encara a més municipis a Catalunya, ras i curt.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputada. És una proposta de resolució que no s'hi han presentat esmenes, però, per fixar la seva posició, dels diferents grups parlamentaris, començaríem pel Grup de Junts per Catalunya. Per fixar la seva posició en el seu nom, el diputat Joaquim Calatayud. Quan vulgui. Té la paraula.

Joaquim Calatayud Casals

Sí; moltes gràcies, president. És curiós que salvem la llera del riu Ripoll i haguem de continuar exactament com als anys seixanta i als anys setanta a les ciutats del nostre país, amb la situació actual. Té la seva lògica una mica deteriorada. Però en tot cas la pregunta és: a les zones de baixes emissions de les nostres ciutats millorarem la qualitat de l'aire? Sí. Protegirem la salut pública? Sí. Rebaixarem les emissions de CO₂? Sí. Farem les ciutats més agradables? Sí. Incentivarem la modernització i la innovació? Sí. Ajudarem a complir les normatives europees? Sí. Ajudarem a millorar el transport públic? Sí. Sí? Doncs votarem en contra de la proposta de resolució.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputat. Ara és el torn del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana. I, per fixar la seva posició en el seu nom, la diputada Alba Camps. Quan vulgui. Té la paraula.

Alba Camps i Roca

Gràcies, president. Més que una proposta de resolució és una propaganda política. Ens has obligat a tots a llegir doncs un discurs en contra del PP, que voten a favor de quasi totes les teves propostes polítiques. I, per tant, ostres, demanar que es facin díptics i altres eines que no siguin les parlamentàries doncs perquè no ho haguem de llegir tots i totes. Almenys a l'exposició de motius doncs no ho ha mencionat.

El que hi ha és negacionisme climàtic. Comentava abans, en referència al diputat Mijoler, que si hi havien criteris tècnics els avalaven. És evident, no? Per vostè, tota la comunitat científica que avala que estem vivint un canvi climàtic i una situació d'emergència no és suficient criteri tècnic? En l'exposició de motius es referia a ideologia –ideologia, no?–, que estava encarregat..., tota la política ambientalista i en contra del canvi climàtic era ideologia. Tres-cents trenta-vuit morts, des del maig, associades a la calor a Catalunya. Vagi a un familiar d'aquesta gent i li diu que és ideologia, que la mort l'ha provocat una ideologia. Els incendis, en portem –ho he buscat avui– 154 incendis forestals. És ideologia? Els cent cinquanta incendis ens els inventem?

Arriba un moment que no es pot sustentar tot el que està explicant, perquè, a més, comet incoherències completament. Hi han contradiccions com: no assenyalen qui contamina; assenyalen la comunitat científica, assenyalen la població que consideren que no encaixa en els estereotips que vostès consideren que haurien de ser, assenyalen administracions, però no assenyalen aquelles, per exemple, grans empreses que són responsables de la contaminació i de la situació del canvi climàtic que estem vivint. Per què no assenyalen aquests? Quins interessos defensen vostès? I ja està. Evidentment, hi votarem en contra.

El president

Gràcies, diputada. I ara, per fixar la seva posició en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, la seva diputada i portaveu, la senyora Eva García. Quan vulgui. Té la paraula.

Eva García Rodríguez

Gràcies, senyor president. Bé, el Partit Popular compartim la preocupació que tenen milers de catalans, i és la implantació de moltes zones de baixes emissions, que s'ha

fet sense sentit comú, sense prou alternatives de transport públic, per exemple, sense ajudes suficients per renovar els vehicles i, sobretot, sense pensar en les famílies, els autònoms, els comerciants i els treballadors que necessiten el cotxe cada dia. Aquest és el problema. Però una cosa és denunciar una mala política pública i una altra cosa és presentar iniciatives que només busquen un titular. Perquè val a dir que a aquesta proposta de resolució la meitat de l'exposició de motius és per criticar el Partit Popular, cosa que doncs crec que equivoquen el rival polític.

Però, bé, en qualsevol cas, és molt fàcil venir aquí a demanar que desapareguin totes les zones de baixes emissions, perquè el difícil és governar. I, per tant, quan un ajuntament rep una llei estatal d'obligat compliment, doncs hi han dues opcions: o intentar protegir els seus veïns dins del marge que permet la llei o instal·lar-se en el discurs permanent sense oferir una solució real. Els alcaldes del Partit Popular han decidit la primera opció, que és que allà on governem hem intentat reduir al màxim l'impacte d'aquestes restriccions, establint moratòries, ampliant excepcions i escoltant els comerciants i protegint sobretot els residents. Perquè governar doncs no és fer vídeos; governar és resoldre problemes. I, per tant, el Grup Parlamentari de VOX doncs hauria d'entendre que, com que ells no tenen alcaldes, doncs no saben el que es pot fer i el que no. Per tant, la coherència també doncs és això, no?

Hi ha una altra contradicció, i és que VOX exigeix derogar tota la normativa sobre les zones de baixes emissions, però mai expliquen què farien si governessin un municipi de més de cinquanta mil habitants. Però llavors, què farien? Incomplirien la llei? Assumirien les sancions? Farien perdre finançament al seu ajuntament? Qui assumiria les responsabilitats patrimonials? Perquè això no ho expliquen. Una cosa és fer oposició i altra molt diferent és governar.

El Partit Popular no defensem les zones de baixes emissions tal com les ha imposat l'esquerra, i això ha de quedar molt clar. El problema no és voler millorar la qualitat de l'aire; el problema és convertir aquesta finalitat en prohibicions indiscriminades que castiguen qui necessita el vehicle per anar a treballar. No acceptem un model que discrimini les famílies segons la seva renda. No acceptem que una persona no es pugui permetre el luxe de comprar-se un vehicle nou, que sigui tractat, per tant, com a ciutadà de segona. I tampoc no acceptem que la Generalitat continuï ampliant

obligacions en els municipis sense garantir abans alternatives de mobilitat. Per això defensem una altra manera

Fitxer 24CTE8

de fer-ho: més flexibilitat, més proporcionalitat i més ajudes per renovar el parc mòbil. Més excepcions per als treballadors, per als autònoms, per a les famílies i per a les persones vulnerables i més autonomia perquè els ajuntaments adaptin aquestes mesures a la realitat del seu municipi.

Nosaltres no donarem suport a aquesta proposta de resolució. Ens hi abstindrem, perquè el debat és un altre: és com compatibilitzar la qualitat de l'aire amb la mobilitat i l'activitat econòmica. Compartim la necessitat de revisar moltes zones de baixes emissions i evitar sancionar de manera injusta mentre no hi hagi alternatives suficients, però no podem donar suport a una devolució generalitzada de totes les multes sense una base jurídica sòlida, que no la té en aquests moments. I el Grup de VOX no ho sap, i, si ho saben, doncs és de manera absolutament irregular que ho presentin d'aquesta manera. La taxa de residus imposada pel Govern de Pedro Sánchez ha estat un nou cop per a les famílies, per a les economies de les famílies. Cal reformar aquest model, però des de la legalitat, no des de la pancarta ni des del vídeo.

El president

Gràcies, diputada. I ara, per fixar la posició del Grup Parlamentari dels Comuns, el seu diputat i portaveu, el senyor Lluís Mijoler. Quan vulgui. Té la paraula

Lluís Mijoler Martínez

Gràcies, president. Bé, aquesta proposta de VOX no és ni de polítiques de mobilitat ni de fiscalitat ni de transició ecològica; el que és, i com s'hi referia també la diputada d'Esquerra Republicana, és un pamflet de l'extrema dreta contra la ciència, contra la salut pública, contra Europa i contra la capacitat dels ajuntaments per protegir la seva gent. VOX no presenta cap alternativa a les zones de baixes emissions; no proposa ni més autobusos ni millorar rodalies ni millorar el transport públic nocturn, no proposa ajuts per a les persones treballadores que necessiten substituir el

vehicle, no proposa ni protegir els autònoms ni protegir els petits negocis. No proposa res. La seva única proposta és contaminar gratis i que les conseqüències les paguem entre totes, amb més malalties respiratòries, més problemes cardiovasculars, més despesa sanitària, pitjor qualitat de vida, i això, sobretot, sempre, com és habitual, als barris populars. Després ho emboliquen amb la seva paraula preferida, i també del PP: llibertat. Però la llibertat de qui? La llibertat de circular amb qualsevol vehicle davant d'una escola, d'un hospital o d'una residència, aquesta llibertat? Per VOX, aquests drets no existeixen. La seva idea de llibertat sempre acaba al mateix lloc: els beneficis són privats i els costos els assumim entre totes, els assumeix la societat.

VOX qualifica de fanatisme verd qualsevol intent de protegir la salut i protegir el medi ambient, però el fanatisme és negar l'evidència científica perquè molesta; el fanatisme és defensar que la contaminació no s'ha de regular; el fanatisme és actuar com si poguéssim continuar cremant combustibles fòssils indefinidament en un planeta que, oh, sorpresa!, té límits. I la irresponsabilitat és, a sobre, presentar-ho com una defensa de les famílies treballadores. Perquè VOX no defensa les famílies treballadores; les utilitza, utilitza les dificultats reals de les persones que tenen un vehicle antic, que viuen en municipis amb poc transport públic o que necessiten el cotxe per treballar. Agafa aquest malestar, l'alimenta i després l'orienta contra les polítiques ambientals. I amb la taxa de residus passa el mateix. És cert que hi ha taxes mal dissenyades i que calen bonificacions socials, transparència i criteris més justos, sí. Però VOX no vol una taxa més justa; vol fingir que els residus no tenen cost, com si la recollida, el personal, els vehicles, les plantes de tractament i els abocadors fossin gratuïts. Derogar la taxa no elimina el cost, només l'amaga. No vol que pagui qui més contamina; vol que la contaminació la paguem entre tots i totes.

Hi votarem en contra, perquè és una barbaritat i en virtut del pacte antifeixista.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputat. I ara, per fixar la posició del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, el seu diputat, el senyor Dani Cornellà. Quan vulgui.

Dani Cornellà Detrell

Gràcies, president. Bé, aquesta sí que és una proposta típica de VOX i un posicionament correcte, el que fan sempre, si més no per vostès. Però s'equivoquen. És a dir, al final, la proposta que ens presenten és una baralla entre vostès i el Partit Popular a veure qui és més negacionista i qui defensa més les empreses, qui defensa més la contaminació, etcètera, no? I al final és una lluita entre vostès dos. I saben que aquí hi ha una majoria que no comparteix les seves polítiques. Per tant, aquests debats se'ls podrien guardar per a les comunitats on governen junts vostès dos i allà ho discuteixen i s'arreglen com puguin. Però, al final, aquí el que ens porten és el mateix de sempre.

Ens parlen de la problemàtica de les zones de baixes emissions, la problemàtica que els cotxes elèctrics són molt més cars, però en cap cas enfoquen que la solució hauria de ser la millora del transport públic, una millora de trens, tramvies, autobusos... Tot això a vostès els és igual. És a dir, només enfoquen a la classe treballadora quan no arriben per poder comprar un vehicle elèctric, quan el que hauríem d'enfocar és perquè tothom, tota la gent treballadora d'aquest país, pugui anar a treballar amb transport públic i no amb vehicle privat, sigui un o sigui l'altre.

Tampoc amb el tema de les mesures enfoquen correctament, perquè vostès tornen a caure en el «ah, clar, acaba pagant la gent treballadora». Sí, hi estem d'acord. Però no enfoquen correctament, és a dir, a qui han d'enfocar són les empreses productores d'aquests productes, que actualment no tenen cap responsabilitat sobre la producció d'aquests residus, i ho acaba pagant la ciutadania. Per tant, el que hem de fer és una nova llei de residus catalana que responsabilitzi..., faci responsabilitat ampliada al productor, és a dir, que qui produeixi també pagui perquè no caigui la responsabilitat a la ciutadania. Però, no, vostès el que proposen és que les empreses continuïn produint de tot innecessari i que..., no sé, ben bé no proposen qui ho ha de pagar. Suposo que acabaré malpensant que lo que volen fer allà al riu Ripoll és anar a enterrar les deixalles, perquè, evidentment, o reciclen i algú n'assumeix el cost... Per nosaltres l'han d'assumir les empreses. Però vostès mai no enfoquen a les empreses, sempre a la gent treballadora i de manera manipulada.

Continuen parlant del seu fanatisme verd, etcètera, etcètera, etcètera, lo típic que ja ens han acostumat tot aquest temps. Però tot aquest discurs que fan al final el fan per anar en benefici dels que tenen grans beneficis perquè continuï tot igual: es contamina l'aire, es contamina el sòl, es contamina el riu, etcètera. Vostès van a favor de tots aquets i en contra de la salut de la majoria de la població, que és la que hi pateix les conseqüències que ens trobem en l'actualitat per l'emergència climàtica. Per tant, enfoquin bé i no defensin sempre els rics, que aquest és el seu problema.

El president

Gràcies, diputat. I ara, finalment, per fixar la posició del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, té la paraula la seva diputada i portaveu, la senyora Andrea Zapata. Quan vulgui.

Andrea Zapata Alfonso

Gràcies, president. Òbviament, és una proposta de resolució que votarem en contra, que, com ja s'ha dit, sembla un pamflet polític en contra del Partit Popular i del Partit Socialista i que, a més, ens hem hagut de llegir. Però, en fi, el text que es presenta el que a mi em sembla és un insult ja no només a la ciutadania, sinó també a la comunitat científica i a tots aquells que porten anys treballant en revertir la contaminació atmosfèrica de les nostres ciutats.

Crec que no és una qüestió ideològica, no parlem d'això; parlem d'una qüestió de salut pública. Parlen de baixes emissions com podrien parlar de qualsevol altra política enfocada a reduir la contaminació. És igual que sigui sobre baixes emissions, sobre gestió de residus o sobre netejar una platja de residus plàstics. Ja només falta que demanin la compareixença de Marcos Llorente o que presentin una resolució dient que els avions ens fumiguen o que no està tan clar que la terra sigui rodona.

I a mi m'agradaria saber què proposen des de VOX per revertir els efectes del canvi climàtic, perquè totes les propostes que fan el que donen a entendre és que per ells el canvi climàtic no existeix, però no ho diuen explícitament, almenys no en aquest Parlament, per molt que ells vagin de que sempre diuen la veritat i de que parlen clar a la ciutadania. Jo, no ho sé, m'agradaria preguntar-li que per què no ho diuen directament. Per què no diuen que no creuen en el canvi climàtic, que el canvi climàtic no existeix? Perquè voler tombar totes i cada una de les propostes que es

fan en matèria de transició ecològica i titllar-ho de fanatisme verd, com es fa, per exemple, en aquesta proposta de resolució, el que significa és que vostès creuen que no cal fer re per revertir aquesta situació. Però, saben què passa? Que fins i tot a vostès jo crec que els hi fa una mica de vergonya, no?, perquè no són capaços de dir-ho. Perquè vostès també veuen com hi ha centenars i centenars, milers de persones que moren per contaminació cada any; com les onades de calor que estem vivint no són normals; com les dades que es recullen, ja no a nivell català, espanyol o a nivell internacional, demostren que estem vivint episodis ambientals que no són habituals, que les dades ho recolzen. I fins i tot vostès ho veuen, però els hi fa vergonya dir-ho.

Jo els animo a que recapacitin, que deixin de proposar que totes les polítiques ambientals caiguin i comencin a sumar-se amb propostes en positiu, com fa el Partit Popular en la propera proposta de resolució que debatrem, que li diguin la veritat a la ciutadania i que deixin de dir tanta mentida a un costat pel bé de la nostra ciutadania.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputada. Atès que no hi han esmenes en aquesta proposta de resolució, votariem conjuntament els cinc punts, a no ser que hi hagi alguna petició diferent. Però votem tota la proposta de resolució conjuntament? *(Pausa.)* Sí? Del punt 1 al punt 5? *(Pausa.)* Sí?

Doncs els demanaria: vots a favor?

VOX.

Vots en contra?

Socialistes i Units per Avançar, Junts per Catalunya, Esquerra Republicana, Comuns, Comuns i la CUP.

Abstencions?

I una abstenció, del Partit Popular.

Per tant, queda rebutjada per 14 vots en contra, 1 vot a favor i 1 abstenció. Molt bé. Seguim amb l'ordre del dia. Ara sí que el que comentava abans. El punt número 10 queda posposat a petició del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, que n'era el proponent.

Proposta de resolució sobre la prohibició de la cria d'animals per a la producció de pells

250-01228/15

I passàriem en el punt número 11, que és la proposta de resolució sobre la prohibició de la cria d'animals per a la producció de pells. I en aquests moments voldria donar la benvinguda també, perquè s'han afegit a la comissió, a la senyora Julia Elizalde Monteagudo i al senyor Francisco José Ruiz Juarros. Benvinguts al Parlament de Catalunya, benvinguts en aquesta Comissió de Transició Ecològica.

I, per tant, doncs, com dic, comencem el debat d'aquesta proposta de resolució, que l'han presentada diferents grups. I –ho comentava amb el lletrat– començarem en aquest cas doncs per l'ordre que està a la proposta, pel Grup del Partit Socialista i Units per Avançar, i, en el seu nom, la seva portaveu, la senyora Andrea Zapata. Quan vulgui. Té la paraula.

Andrea Zapata Alfonso

Sí; gràcies, president. Bé, aquesta és una proposta que hem presentat, com s'ha dit, conjuntament amb Esquerra Republicana, amb la CUP i amb Comuns, que és fruit d'una sèrie de trobades conjuntes que hem tingut amb l'entitat ARDE, amb la Julia Elizalde i els seus companys, als que els hi vull agrair doncs tota la feina que han estat fent perquè hi pugui venir aquesta proposta de resolució, ja no només a aquesta comissió, sinó també perquè es pugui realment materialitzar, no?, en una resposta real des del Govern. Jo volia agrair doncs que possessin aquesta problemàtica sobre la taula i agrair tota la tasca que han fet, no?

Com ja s'ha explicat, i s'explica en l'exposició de motius, tot i que a Catalunya actualment no hi ha granges dedicades a la cria d'animals amb finalitat exclusivament pelletera, existeix un risc real de que algunes empreses es vulguin instal·lar aquí, bàsicament per la falta de prohibició d'aquest tipus de granges a

Catalunya. A Europa s'està prohibint gairebé a tots els països. N'hi ha dinou estats membres de la Unió Europea que han aprovat la prohibició total, parcial o estan en fase de tancament de la producció de pells. I preocupa, sobretot, especialment Polònia, on s'ha prohibit, quan era un dels principals productors europeus. I ara doncs aquests productors és possible que busquin nous països on instal·lar-s'hi i, per tant, creiem que és important que ens blindem en aquest sentit, perquè no intentin desplaçar-se cap cap al nostre territori. I creiem que cal moure fitxa en defensa del benestar animal i en defensa del nostre medi natural i la nostra biodiversitat.

Sabem, ara que hem vist que la majoria hi estem d'acord i que, previsiblement, aquesta proposta prosperarà també en aquesta comissió, que la pilota està en la teulada del Govern. Hi ha la voluntat explícita de materialitzar aquesta prohibició. S'està estudiant com fer-ho i vehicular-ho per poder fer-ho el més aviat possible. Hi ha aquest compromís. I jo espero que quan es faci doncs també tinguem el recolzament de la majoria de grups parlamentaris, com el tindrem en aquesta comissió.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputada. Ara, per seguir l'ordre, un altre grup proponent, Esquerra Republicana de Catalunya, per fixar la posició, defensar la proposta de resolució. En el seu nom, el seu diputat, el senyor Juli Fernàndez. Quan vulgui. Té la paraula.

Juli Fernàndez Olivares

Moltes gràcies, president. Donar la benvinguda als representants de l'entitat ARDE i agrair-los la feina per tal de que avui doncs puguem tenir aquesta proposta de resolució en aquest Parlament i que la puguem aprovar. Creiem que és molt oportuna, perquè és responsabilitat del legislador en aquest cas doncs prevenir possibles situacions

Fitxer 24CTE9

que poden afectar doncs la biodiversitat i la salut animal. I aquest és el cas del risc que suposen doncs algunes explotacions com poden ser les pelleteres, que a dia

d'avui no n'hi ha cap instal·lada a Catalunya i que, per tant, creiem que és important doncs que puguem impulsar la normativa necessària per tal de que aquesta localització hipotètica doncs no es pugui no es pugui dur a terme al nostre país, a l'igual que ho han fet altres països de la Unió Europea, on sí que hi ha explotacions d'aquest tipus i que, per tant, el que estan fent és doncs que aquesta activitat no s'hi pugui dur a terme. Alhora, també, de les conseqüències i de la defensa dels drets animals i del benestar animal, evitant doncs la utilització de pells naturals per una suposada qüestió estètica o ostentosa, que, des del nostre punt de vista, creiem totalment anacrònica i errònia.

Per tant, des del grup parlamentari republicà, doncs com no pot ser d'una altra manera, perquè som proposants, doncs manifestar el nostre suport a aquesta proposta de resolució i esperar doncs que també els departaments del Govern amb competències en aquesta qüestió doncs puguin iniciar i impulsar les accions necessàries per tal de que es pugui complir amb aquesta proposta de resolució.

Moltíssimes gràcies, president. Gràcies, diputats i diputades.

El president

Moltes gràcies, diputat. I ara és el torn d'un altre grup dels quatre proposants, del Grup Parlamentari dels Comuns. I, en el seu nom, la diputada Núria Lozano Montoya doncs quan vulgui, en nom dels Comuns. Té la paraula.

Núria Lozano Montoya

Gràcies, president. Bona tarda i benvinguda a les representants de l'entitat ARDE. Gràcies per una iniciativa tan valuosa, però sobretot per la seva tasca quotidiana.

Algú podria preguntar-se per què debatem la prohibició d'una activitat que avui no existeix a Catalunya, i la resposta és perquè la política no es fa només de manera reactiva, quan el problema ja el tenim instal·lat, sinó que també hem de saber tenir capacitat d'anticipació. Massa sovint s'arriba tard, quan ja hi ha inversions, quan les instal·lacions funcionen, quan apareixen els conflictes amb el territori i qualsevol canvi amenaça els llocs de treball. I en aquest cas tenim l'oportunitat de fer-ho bé, decidir que Catalunya no vol granges dedicades exclusivament a criar i matar animals per produir pells abans que hi hagi interessos econòmics consolidats.

Siguem clars: no és una activitat necessària ni estratègica ni tampoc aporta una utilitat social. És una indústria basada en el confinament intensiu d'animals per fabricar un producte ornamental que disposa d'alternatives més que suficients i igualment eficaces. Per Comuns, el debat de fons, doncs, no és només sobre les pells; és sobre els límits que posem a determinades formes de producció i determinades activitats econòmiques que no per ser legals a altres llocs considerem que hagin de ser convenients a Catalunya. La cria d'animals amb aquesta finalitat és un exemple d'activitat que no es pot valorar només pel possible rendiment econòmic, donats els costos que trasllada als animals al territori i a la societat en el seu conjunt, perquè parlem de benestar animal, de salut pública, de biodiversitat i de model productiu. La pandèmia ens hauria d'haver ensenyat alguna cosa sobre la interrelació entre salut animal i humana i la salut dels ecosistemes, i aquestes granges intensives són espais que poden afavorir la circulació i evolució de virus i, per tant, cal aplicar el principi de prudència. Riscos evitables, cap necessitat social rellevant: el més responsable és no autoritzar-la.

També hi ha una qüestió ambiental, perquè sabem què passa quan animals criats en captivitat doncs fugen i s'estableixen al medi natural. En tenim un exemple amb el visó americà. Després toca invertir diners públics per controlar espècies invasores, restaurar ecosistemes i protegir la fauna autòctona, és a dir, els beneficis es privatitzen i els impactes acaben col·lectivitzant-se. Aquest és precisament el model que volem evitar. També per motius de coherència climàtica, perquè si volem reduir emissions, protegir recursos hídrics, impulsar una economia circular, doncs deixar la porta oberta a aquesta activitat, que té una petjada ambiental molt elevada, doncs no seria coherent.

Per tant, estem parlant de quin país volem: volem una Catalunya que competeixi per atreure activitats que altres territoris ja no volen o, en canvi, volem esdevenir el destí d'indústries que van quedar prohibides a la resta d'Europa o volem apostar, en canvi, per una economia vinculada a la innovació, als drets, al benestar i a la sostenibilitat? Nosaltres ho tenim clar. No és una qüestió de confrontació entre protecció d'animals i activitat del món rural, perquè el futur del món rural no passa per importar aquestes activitats intensives; es tracta de defensar el territori per impedir que es converteixi –i acabo, president– en l'espai on s'instal·len les activitats que no tenen cabuda en

altres llocs. És una proposta preventiva, però no menor. És una manera d'afirmar que el benestar animal, la salut pública i la protecció ambiental han de formar part de les decisions econòmiques, i existeixen activitats que no encaixen en el país que volem construir. Per això, demanem el suport d'aquesta proposta de resolució.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada. I ara el darrer grup parlamentari proposant de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra. En el seu nom, el diputat i portaveu Dani Cornellà. Quan vulgui. Té la paraula.

Dani Cornellà Detrell

Gràcies, president. Bé, per començar, donar la benvinguda a la Julia, a en Francisco, a la María José, la Irene i a totes les persones que m'han dit que estan aquí fora amb una pantalla gegant escoltant doncs aquesta proposta de resolució que de ben segur aprovarem en pocs minuts. Estem contents i agraïm la feina que ha fet ARDE de convèncer una majoria parlamentària que presenti aquesta proposició, i més aprofitant doncs el fet que a Catalunya no existeix aquest tipus de granges dedicades a la cria d'animals amb la finalitat exclusivament pelletera. Per tant, aprofitar aquesta ocasió per prohibir-ho i perquè aquest Parlament, no?, màxim òrgan del poble de Catalunya, digui clarament que no vol aquest tipus de granges al nostre país per nosaltres és molt important i rellevant perquè aquestes empreses ja sàpiguen que no són benvingudes a Catalunya i que, per tant, si alguna té la intenció de venir, se li han de posar totes les traves que siguin possibles fins que a nivell legal estigui articulat perquè això..., no puguin venir, senzillament.

Són molts els motius que ens porten a donar suport a aquesta proposta d'aquestes entitats. Tal com s'explica a la pròpia moció, pels greus problemes de benestar animal que comporta aquest tipus d'explotacions, pels problemes de salut pública, pels problemes mediambientals que poden generar, de diferents tipus, des de que s'escapin pel territori i això pugui amenaçar el propi medi natural, la biodiversitat o espècies autòctones, com ja ha passat en alguns indrets; també, a nivell de la salut pública, que puguin propagar malalties, etcètera, com també podria passar, però no cap a cap a les persones, sinó fins i tot cap a, també, la fauna autòctona. Per tant,

hi han moltes..., de fet, tot ens porta clarament a dir que no volem aquest tipus d'indústria i que no té cabuda a cap municipi del nostre país.

De fet, celebrem que ja hi hagin dinou estats membres de la Unió Europea que hagin dit d'alguna manera o altra que no, que hagin prohibit aquest tipus de granges als seus països, sigui d'una manera total, parcial o en fase de tancament de la producció de pells. I per nosaltres és molt important que a aquest Parlament avui doncs s'aprovi aquesta proposta, que recordem que ve de la societat civil organitzada, de la ciutadania, a través d'entitats com ARDE, i que el que fem els partits polítics avui és aprovar doncs el que demana una majoria social. I n'hem d'estar contents, perquè el Parlament també ha de ser això, no?, votar el que demanen les entitats i la ciutadania.

El president

Moltes gràcies, diputat. I ara els grups que manquen, que seria el Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. En el seu nom, la diputada Irene Negre. Quan vulgui. Té la paraula.

Irene Negre i Estorach

Moltes gràcies, president. En primer lloc, donar la benvinguda també a l'entitat ARDE i a la diputada al Congrés dels Diputats, la senyora Pilar Calvo.

El nostre grup no figura entre els signants d'aquesta proposta de resolució, i voldria explicar els motius. No hi som perquè no compartim determinades afirmacions que apareixen a l'exposició de motius. Considerem que s'hi fan algunes generalitzacions, especialment quan s'associa aquesta activitat de manera gairebé automàtica als sistemes de ramaderia intensiva o a la propagació de malalties. Aquest plantejament no ens sembla prou rigorós i, en tot cas, no és extrapolable al conjunt del sector ramader català, que treballa sota uns estàndards sanitaris i del benestar animal molt exigents. Ara, també cal recordar que l'exposició de motius no és objecte de votació, i el que avui votem és el punt resolutiu. I aquest punt resolutiu diu una cosa molt concreta: que Catalunya prohibeixi la implantació de granges destinades exclusivament a la producció de pells. Avui a Catalunya no existeix cap explotació d'aquestes característiques, per tant, no estem parlant ni de tancar empreses ni de

destruir llocs de treball ni activitat econòmica; estem parlant d'evitar que una activitat que no forma part del nostre model productiu acabi implantant-se en un futur.

Des de Junts defensem una ramaderia competitiva, moderna i arrelada al territori; defensem els nostres ramaders, que sovint han de suportar discursos injustos que criminalitzen el conjunt del sector. I, per això, no compartim determinades afirmacions que apareixen en aquesta iniciativa. Però també entenem que la producció exclusiva de pells és una activitat residual a Europa, com bé ja s'ha dit; que molts països han decidit limitar-la o prohibir-la, i Catalunya no té cap necessitat d'incorporar en el seu model productiu aquesta activitat. Per tant, per aquest motiu, malgrat les discrepàncies en la justificació que acompanya la iniciativa, el nostre grup donarà suport, com no podia ser d'altra manera, al punt resolutiu, perquè respon a una realitat molt concreta i no comporta cap afectació sobre el sector ramader català. Votem el contingut de la resolució, no el relat polític que l'acompanya.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputada. Ara és el torn del Grup del Partit Popular, amb la seva diputada, amb la senyora Eva García. Quan vulgui. Té la paraula.

Eva García Rodríguez

Gràcies, senyor president. Bé, debatem aquesta proposta, que aparentment sembla senzilla perquè es planteja prohibir les granges dedicades exclusivament a la producció de pells a Catalunya. Vull saludar també les persones que ens acompanyen. Fins i tot abans s'ha qualificat com una proposta preventiva, aquesta prohibició. I la pregunta, doncs, que ens fem és molt evident: quin problema real volen solucionar? Perquè la mateixa exposició de motius reconeix que actualment a Catalunya no existeix cap explotació d'aquestes característiques, cap. Per tant, estem dedicant un temps parlamentari doncs a prohibir una activitat que avui no existeix. Sincerament, no sembla que aquesta sigui una prioritat dels catalans, eh? Més enllà de tots els problemes que tenen, doncs estem parlant d'un problema que no existeix, i ens volem avançar, a veure si algun dia tenim el problema. Però en aquests moments no hi ha cap explotació d'aquestes característiques, no?

I, per tant, nosaltres també volem ser clars: el Partit Popular defensem el benestar animal, sempre ho hem fet i sempre ho farem. Els animals han de ser criats sota estàndards exigents, amb garanties sanitàries i amb totes les condicions que estableix la normativa europea. I si una activitat econòmica no pot garantir aquests estàndards, la Generalitat té l'obligació d'actuar. Però una cosa és exigir el compliment de la normativa i una altra de molt diferent és convertir el Parlament en una fàbrica de prohibicions preventives, com s'ha dit abans, perquè avui doncs estem parlant de les granges de pell, però un altre dia doncs serà una altra activitat, no? Primer és demonitza una activitat, després es prohibeix i, finalment, ens preguntem per què Catalunya perd inversions, perd competitivitat i perd oportunitats.

A més, s'afirma que aquesta prohibició, en l'exposició de motius, no tindrà cap impacte econòmic perquè no existeixen explotacions. Llavors, quin sentit té? I si algun dia algú volgués impulsar una activitat d'aquest tipus, d'aquestes característiques, el que correspondria seria avaluar-la conforme a la legislació ambiental, sanitària i de benestar animal vigent, no establir perquè sí una prohibició absoluta, abans fins i tot de que existeixi cap projecte. Però precisament per això existeixen serveis sanitaris, serveis veterinaris, protocols de bioseguretat, inspeccions, controls sanitaris i una normativa europea molt exigent. I, per tant, el que cal és complir les normes, no prohibir activitats pel simple fet de que hipotèticament algun dia doncs podrien suposar un risc. Perquè, si aquest fos el criteri, doncs acabaríem prohibint potser també altres activitats, i no ha de ser el cas. Nosaltres compartim la necessitat de garantir el màxim nivell de benestar animal i de protegir la salut pública, com no pot ser d'una altra manera, però no compartim la filosofia de legislar a cop de prohibició sense que existeixi un problema real que justifiqui en aquests moments aquesta prohibició.

El president

Gràcies, diputada. La diputada de VOX s'ha absentat, m'ha comentat, per un problema familiar personal. Per tant, doncs l'excusem. Correspondria també la intervenció del Grup Parlamentari del Grup Mixt, d'Aliança Catalana, però, atès que no hi és, doncs... I, atès doncs que no hi han esmenes, passaríem a votar

directament la proposta de resolució, amb l'únic punt, com ja s'ha comentat, que forma part de

Fitxer 24CTE10

la proposta de resolució. D'acord?

Per tant, els demanaria: vots a favor de la proposta de resolució?

Socialistes i Units per Avançar, Junts per Catalunya, Esquerra Republicana, Comuns i la CUP.

Vots en contra?

Abstencions?

Per tant, queda aprovada per 14 vots a favor i 1 abstenció.

Proposta de resolució sobre la millora de la conservació de la biodiversitat i el foment de la recerca biològica sobre espècies autòctones

250-00889/15

Molt bé, doncs seguim. I ara anem al darrer punt de l'ordre del dia d'aquesta comissió, que seria la proposta de resolució sobre la millora de la conservació de la biodiversitat i el foment de la recerca biològica sobre espècies autòctones. És una proposta de resolució presentada pel Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. I, per explicar aquesta proposta de resolució, té la paraula la seva diputada, la senyora Eva García. Quan vulgui.

Eva García Rodríguez

Gràcies, senyor president. Bé, la biodiversitat de Catalunya és un recurs natural, únic i valuós que comprèn una varietat d'ecosistemes terrestres i aquàtics, així com també espècies autòctones d'animals i plantes amb un valor ecològic, científic i cultural. Moltes espècies autòctones de Catalunya es troben en situació de risc per diversos factors. La degradació dels hàbitats naturals causada per la urbanització, l'agricultura intensiva i les infraestructures viàries ha provocat una fragmentació dels

ecosistemes que dificulta la supervivència de moltes espècies. La gestió de la biodiversitat presenta dèficits que dificulten una protecció efectiva. A més, la manca de projectes de restauració d'hàbitats degradats, especialment zones humides, boscos autòctons i ecosistemes d'interès ecològic, i la insuficient, també, acció contra espècies invasores agreugen una situació ja prou greu. La Generalitat de Catalunya té l'obligació, per tant, de promoure polítiques integrals i/o eficients que garanteixin la conservació de la biodiversitat i fomentin la recerca científica sobre les espècies autòctones.

És per aquests motius que el Grup Parlamentari del Partit Popular presentem aquesta proposta de resolució, en la que demanem també desenvolupar un pla integral de conservació de la biodiversitat, amb especial atenció a les espècies autòctones amenaçades, que estableixi objectius clars i mesures concretes per corregir els dèficits actuals de coordinació, recursos i seguiment científic. També demanem promoure programes de recerca i seguiment científic que permetin obtenir dades actuals sobre la distribució, estat de conservació, cicles biològics i amenaces de les espècies autòctones. Demanem implementar projectes de restauració d'hàbitats degradats, incloent-hi també la reforestació amb espècies autòctones, la recuperació de zones humides, la creació de corredors ecològics i la retirada d'espècies invasores. I, en darrer lloc, demanem fomentar campanyes de sensibilització i educació ambiental dirigides a escoles, entitats i ciutadania amb l'objectiu de promoure el respecte, la protecció i la valoració del patrimoni natural. Sotmetem aquesta proposta de resolució del Partit Popular a la consideració dels grups parlamentaris.

El president

Gràcies, diputada. Atès que hi ha un grup que hi ha presentat esmenes, el grup... Saludar doncs les persones que ens han acompanyat fins ara. Seguim, com dic, que hi ha un grup parlamentari que hi ha presentat esmenes, el Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. I, per defensar la seva posició sobre aquesta esmena, doncs té la paraula la seva diputada i portaveu, la senyora Andrea Zapata. Quan vulgui.

Andrea Zapata Alfonso

Sí; gràcies, president. Bé, ja dir, que vagi per davant, que votarem tots els punts a favor, perquè és que ens agrada molt aquesta proposta de resolució. Ens agrada aquesta versió del PP tan *eco-friendly*, i tant de bo avui hi hagi un punt d'inflexió i a partir d'ara totes les propostes de resolució siguin així. (*Remor de veus.*)

El president

Si us plau, si us plau, si us plau.

Andrea Zapata Alfonso

Per tant, nosaltres només hem presentat una esmena, que agraïm a la diputada Eva García que ens hagi acceptat, que era molt de matís, que bàsicament el que proposava era fomentar campanyes de sensibilització i educació ambientals dirigides a escoles, entitats i ciutadania per continuar fomentant-les, perquè és una cosa que ja porta molt de temps fent-se, en realitat. Ja n'hi ha d'educació ambiental a les aules des de fa anys; és més, inclús per decret. Sense anar més lluny, el Decret 175/2022, d'ordenació d'ensenyaments de l'educació bàsica estableix que la sostenibilitat ha de ser un principi pedagògic transversal present en totes les àrees, matèries i projectes, amb l'obligació explícita de fomentar l'educació per a la sostenibilitat i el consum responsable de tots els àmbits. Amb això, al final el que vull dir és que no només hi ha la intenció, sinó que fa temps que es fa i que legislativament també es recolza.

De manera que gràcies per presentar aquesta proposta. Gràcies també per mostrar interès i voluntat per potenciar programes de recerca i seguiment científic que ens permetin obtenir dades objectives d'en quina situació ens trobem. Perquè, en un context on ja hem vist que està a l'ordre del dia doncs que es qüestioni absolutament tot, negacionista, on la dreta, normalment, a lo que ens té acostumats és precisament a lo contrari, especialment en tot allò que té a veure amb el medi natural i la sostenibilitat, doncs creiem que és important que ens alineem per defensar tot allò que tingui a veure amb la recerca i ens allunyi de les polítiques negacionistes.

Poc més a dir. És cert que cal endreçar i potenciar polítiques orientades a la conservació de la biodiversitat –en això estem. I som conscients de que vivim en un país privilegiat, amb una biodiversitat excepcional, i sabem que la responsabilitat de conservar-la està en les nostres mans.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputada. Ara és el torn dels grups que no hi han presentat esmenes. El Grup Parlamentari de Junts. En el seu nom, el seu diputat i secretari de la comissió, el senyor Ignasi Prat. Quan vulgui.

Ignasi Prat i Sarri

Moltes gràcies, president. Membres de la Mesa, diputats, diputades... Aviam, nosaltres sí que estem d'acord amb la conservació de la biodiversitat i tot el que proposa doncs el Partit Popular en aquest cas, però sí que ens sorprèn que el grup parlamentari del Govern doncs traslladi això com una cosa magnífica, no?, perquè hi ha qüestions que ens grinyolen una mica, com quan plantegen, per exemple, un pla integral de conservació, i el Govern ja disposa d'una estratègia de patrimoni natural i de biodiversitat per al 2030, per exemple. Uns plans de recuperació d'espècies, una gestió dels espais naturals de Natura 2000. Clar, quan vostè demana un nou pla integral, està proposant substituir els instruments existents o simplement canviar-los el nom? Clar, creiem que aquí el debat és més de desplegament i pressupost que no pas de crear un nou document.

També parla de la col·laboració amb universitats i centres de recerca. La Generalitat ja treballa amb centres de recerca, com el CREA, el CTFC, l'IRTA, les universitats – unes quantes –, l'Institut Català d'Ornitologia. Per tant, afirmar que cal fomentar la col·laboració dona a entendre que no existeix, quan sí que existeix realment. I potser seria més interessant saber quants convenis hi ha, quin pressupost hi demana i quins resultats han obtingut.

També parlem de banc de dades. També el banc de dades ja existeix. El banc de dades de la biodiversitat de Catalunya, la cartografia d'hàbitats, l'observatori, sistemes d'informació del patrimoni natural. Per tant, més que crear-ne de nous, potser cal integrar-los o mantenir-los o actualitzar-los. Vull dir, potser no cal fer tantes coses. I quan parlem de la restauració d'hàbitats, compartim el fons, òbviament. I sí que existeixen actuacions, però probablement no amb la intensitat necessària.

La proposta parla molt de més plans, de més bancs de dades, de més seguiment, de més coordinació, però no s'aborden els grans problemes que avui afecten la biodiversitat, com ara la gestió forestal activa, l'abandonament agrari, la manca de mosaic agroforestal, la sobrepoblació d'algunes espècies cinegètiques, la pressió dels grans herbívors sobre la regeneració de boscos. Clar, és una proposta molt orientada a la planificació i a la recerca, però poc centrada en la gestió efectiva del territori.

Per tant, compartim l'objectiu de preservar la biodiversitat, però Catalunya no necessita únicament més plans, més informes o més bases de dades. Molts d'aquests instruments ja existeixen, i el que necessita és executar-los millor, dotar-los de recursos suficients i traslladar el coneixement científic que ja generen les nostres universitats i centres de recerca a una gestió més efectiva del territori. La biodiversitat no es preserva només des dels despatxos; es preserva mantenint l'activitat agrària, gestionant els boscos, controlant les espècies invasores i donant suport als que cada dia cuiden el territori.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputat. Ara, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, la diputada senyora Alba Camps. Quan vulgui. Té la paraula.

Alba Camps i Roca

Gràcies, president. Primer, dir que compartim plenament els objectius d'aquesta proposta de resolució, que votarem a favor de tots els punts. Però també anava una mica en la línia del que parlava el diputat Prat, no?, que, revisant totes les propostes, sembla que s'hagin tret alguns objectius ja contemplats en plans i estratègies vigents a dia d'avui. El que fa falta és que es puguin executar tots aquests plans i estratègies, no? I molts cops queden parats o congelats per una mica de falta de valentia en el moment de fer algunes votacions. I el Partit Popular, si hem de ser honestos, molts cops també forma part d'aquest bloqueig d'iniciatives que tiren endavant. Sí, per tant, completament a favor, compartim els objectius. Però, com deia el diputat Prat, realment hi han moltes eines ja que comenten quasi la totalitat d'aquesta proposta de resolució.

Un altre element és que no es menciona absolutament res d'impacte pressupostari. En la mateixa proposta de resolució no hi fa referència a cap dotació pressupostària per fer tot això que, com bé sap la diputada, doncs té un cost. I, per tant, també hagués estat bé que en la part resolutiva es parlés del pressupost, no?

Un últim element, que és la coherència, no?, del Partit Popular. Celebro moltíssim que s'escolti doncs tot el tema de la biodiversitat des del Partit Popular, perquè, certament, ens agradi més o ens agradi menys innovador, vull tenir confiança en que això seguirà, sí, que serà coherent amb les votacions que veurem en els propers mesos. Però no ha sigut així, perquè vostè deia: «El Partit Popular sempre ha recolzat totes les estratègies ecologistes.» Sap qui va liderar la principal oposició al reglament de restauració de la natura europeu? Liderar, eh? El Partit Popular. No només va votar en contra, sinó que va liderar aquesta oposició a nivell europeu. És més, es van presentar esmenes per part del seu grup, es van acceptar les esmenes, i igualment es va votar en contra. D'això parlem. No la faig responsable del vot europeu, però sí que demanem coherència en els discursos per no enganyar la gent, bàsicament, no? Si aquesta és la seva lluita, nosaltres seguirem, perquè és evident que compartim els objectius, però sigueu coherents en la resta de cambres i allà on teniu capacitat d'incidir.

Res més. Votarem a favor. I gràcies per la proposta.

El president

Moltes gràcies, diputada. Ara és el torn del Grup Parlamentari dels Comuns. I, en el seu nom, la diputada senyora Núria Lozano Montoya. Quan vulgui, Té la paraula.

Núria Lozano Montoya

Gràcies, president. Analitzant la proposta que ens presenta el Partit Popular, podríem arribar a pensar que alguna cosa està canviant, perquè ens parlen de canvi climàtic, de degradació dels hàbitats, d'agricultura intensiva, de fragmentació del territori, de corredors ecològics, d'educació ambiental, fins i tot de polítiques basades en l'evidència científica. Gairebé sembla una proposta redactada per un grup ecologista –gairebé, eh? I nosaltres celebrem que, almenys durant els minuts que duri aquesta sessió de debat, el Grup Popular reconegui que el canvi climàtic

existeix, que té conseqüències sobre els ecosistemes i que la protecció de la biodiversitat requereix intervenció pública, planificació, recursos i també regulació.

I expliquem el perquè de la nostra sorpresa. La biodiversitat no es protegeix només amb una proposta de resolució, tot i que tot ajudi, eh? Es protegeix, sobretot, quan toca decidir si es construeix una infraestructura que fragmenta el territori, quan toca limitar la urbanització o protegir el litoral o regular activitats contaminants, o quan toca invertir recursos públics en conservació ambiental. I és precisament en aquests debats on el Partit Popular no acostuma a situar-se de la mateixa banda que ho fa la proposta que avui debatem. No es pot defensar la biodiversitat en abstracte i després qualificar de trava qualsevol eina de protecció ambiental concreta i determinada, o parlar de corredors ecològics i alhora defensar que qualsevol carretera, polígon o desenvolupament urbanístic siguin un sinònim de progrés que entri en col·lisió amb aquesta mateixa idea, o que cal escoltar la ciència i després atacar les polítiques climàtiques que la ciència reclama. Aquesta és la contradicció de fons.

La biodiversitat no és un simple complement decoratiu de les polítiques públiques, no és una fotografia d'un animal protegit o una campanya institucional que fem de tant en tant; és la base material que sosté la nostra vida, la nostra economia. I, per això, protegir-la implica prendre partit, posar límits a determinades activitats econòmiques, planificar el territori, dir que no a alguns projectes, assumir que el mercat per si sol no només no s'autoregula, sinó que, a més a més, tampoc no protegirà els ecosistemes, perquè, si no, primer destruïrem un hàbitat i després anunciarem que el restaurarem. Primer fragmentarem un corredor ecològic per després construir-ne un pas de fauna. És una lògica que no acaba de resultar del tot correcta. La primera política de restauració és evitar la destrucció, la primera política contra les espècies invasores és prevenir-ne la seva entrada i la primera política de biodiversitat consisteix a combatre les causes que la deteriorenen: canvi climàtic, contaminació, consum descontrolat, ús intensiu del sòl i un model productiu que privatitza guanys i socialitza impactes ambientals.

Avui, el Grup Popular ens demana un pla per protegir la biodiversitat. El grup de Comuns hi votarem favorablement. Però nosaltres els demanem una cosa més

senzilla i més difícil alhora: que votin i actuïn d'acord amb el que han escrit, que no neguin demà amb les seves polítiques allò que avui reconeixen en aquesta proposta.

Moltes gràcies.

Fitxer 24CTE11

El president

Moltes gràcies, diputada. I ara, per fixar la posició del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, el seu diputat i portaveu i vicepresident de la comissió, el senyor Dani Cornellà.

Dani Cornellà Detrell

Sí; moltes gràcies. Bé, aquesta proposta que ens presenten a nosaltres realment ens agrada molt i compartim tots els punts i hi votarem a favor. Altres, altres que no estan aquí, ara li dirien que és una proposta de fanatisme climàtic, d'ideologia verda, d'imposicions, etcètera, etcètera. No, l'hi dic perquè ho sàpiga, perquè normalment són els que voten amb vostès aquest tema. Però, bé, a nosaltres ens sorprèn. Quasi ens cau la llàgrima, no?, veient que el Partit Popular presenta aquesta proposta.

L'únic que li diré és que moltes de les propostes que ens parlen, que les compartim en absolut, ja estan planificades en aquest país, i algunes fins i tot des de fa molts anys. Per exemple, els plans de recuperació i conservació de les espècies amenaçades, que, des del 2012, la majoria està pendent. No és pas culpa seva, eh?, és dels que han anat governant. Per tant... És a dir, aquests plans que ens parla, no?, de conservació de la biodiversitat ja existeixen. Però, bé, la majoria, en catorze anys, no s'han fet. I aquests mateixos contemplen el que vostè parla: la gestió d'hàbitats, els seguiments científics per evitar noves extincions d'espècies autòctones. Per tant, està molt bé, i per això hi votem a favor, per recordar que aquesta feina fa catorze anys que està pendent, que hi ha moltes espècies, centenars d'espècies pendents d'aquests plans de recuperació. Que ara se n'estan fent alguns, tot s'ha de dir; catorze anys després, ara se n'estan fent alguns, i ho celebrem, però s'han de fer totes. Per tant, molts dels punts dels que vostè proposa

serveixen, entenc, per recordar al Govern actual que hi ha molta feina pendent i que durant molts anys o s'ha fet molt poc o s'ha fet res, per dir-ho una mica així.

I quan vostè ens parla..., això sí que ens fa una mica de por, perquè quan ens parla dels projectes de restauració, que també hi votarem a favor..., però quan tu has de restaurar és perquè ja has fet alguna cosa malament, no?, perquè has de restaurar perquè no està en el seu estat inicial. I aquí és quan... Només li faré una observació, a vostè i als partits, per exemple, que defensen l'ampliació de l'aeroport. La Ricarda i el Remolar es poden salvar, no cal després restaurar-los. El que es pot fer és no ampliar l'aeroport, i aquests espais tan importants per al medi natural no tocar-los. I així ens estalviarem d'aquí a uns anys haver de parlar d'aquests plans de restauració d'hàbitats.

Perquè, clar, a mi em sembla totalment contradictori parlar d'aquests plans de restauració alhora que ens volem carregar espais mediambientals importants precisament per a aquesta biodiversitat que ens parlen aquí. La millor solució per a la natura és no destruir-la, no pas restaurar-la. Restaurar-la ho hem de fer en els espais que ja hem destruït: a la costa, als Pirineus..., bé, de fet, a quasi tot el país. Per tant, restaurar sempre ha de ser l'última de les polítiques mediambientals, perquè la primera ha de ser respectar el medi ambient. I aprenguem –no ho dic per vostè, en general– dels errors i que no haguem de restaurar, sinó que conservem el que encara no hem destruït.

El president

Gràcies, diputat. Per posicionar-se sobre l'esmena i..., per posicionar-se sobre l'esmena (*el president riu*), té dos minuts la diputada Eva García.

Eva García Rodríguez

Molt bé; gràcies, senyor president. I gràcies a la diputada Zapata per aquesta esmena que ens ha presentat i que nosaltres hem acceptat en relació amb el punt 5. I potser algú podria pensar doncs que una servidora estava preocupada perquè els partits de l'esquerra doncs avui li han tirat moltes floretes, però res més lluny de la realitat, al contrari, ben satisfeta de que els grups d'esquerra entenguin que les polítiques de dreta, també en matèria ecològica, doncs són les més assenyades. Per

tant, molt contenta, molt satisfeta dels comentaris que he rebut per part de l'esquerra i de l'extrema esquerra.

Deia el diputat de Junts doncs que moltes d'aquestes polítiques, que moltes d'aquestes propostes que es demanen en aquesta proposta doncs ja existeixen. I, certament, doncs pot tenir una part de raó, però sí que és veritat que el que nosaltres demanem és que el Govern de Catalunya desenvolupi totes aquestes polítiques, que en aquests moments moltes vegades aquests plans existeixen, però el que cal és desenvolupar-los, promoure'ls i, com dic a aquesta proposta, actualitzar-los i implementar-los; no crear-ne de nous, sinó desenvolupar els que existeixen. Però, en qualsevol cas, també, amb relació doncs a la diputada d'Esquerra, que deia l'impacte pressupostari, doncs dir-li tant a la diputada d'Esquerra com al diputat de Junts que esperava les seves esmenes justament per donar-li més sentit a aquestes propostes, però no les han presentat, no? Per tant, està molt bé venir avui a fer aquests discursos, però no han presentat les esmenes que haguessin permès millorar aquest contingut.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputada. Per tant, entenem que accepten l'esmena del Grup Socialista, per tant, la del punt número 5. I entenc dels posicionaments dels diferents grups que podem votar tota la, no?, proposta de resolució conjunta. *(Veus de fons.)*

Ignasi Prat i Sarri

1 i 3, junt.

El president

1 i 3, junt. I la resta?

Ignasi Prat i Sarri

I la 6 i 5, junt.

El president

A veure, un moment. Disculpi. *(Veus de fons.)* 1 i 3, junt. *(Veus de fons.)* Bé, doncs sí: 1, 2, 3 i 6, junts, i després faríem la 4 i la 5. Sí? Doncs fem aquest ordre. Sí?

Alguna altra petició diferent? (*Pausa.*) Doncs votaríem la proposta de resolució amb l'esmena incorporada.

Els punts 1, 2, 3 i 6 conjuntament.

Vots a favor?

Socialistes i Units per Avançar, Esquerra Republicana, el Partit Popular, Comuns i la CUP.

Vots en contra?

Abstencions?

Per tant, aquests punts queden aprovats: 11 a favor i 4 abstencions.

Ara podem votar conjuntament el 4 i el 5? (*Pausa.*) Sí?

Doncs citem conjuntament el punt 4 i el punt 5.

Vots a favor?

Per tant, aquests sí, per unanimitat, si no m'erro.

Doncs molt bé, moltes gràcies. Abans d'aixecar la sessió, des del gestor de la comissió els hi enviaran la proposta de comissions de transició ecològica per al segon semestre, bé, per al setembre, octubre, novembre i desembre. Al setembre toca el 16 de setembre; a l'octubre, el 14; al novembre, l'11, i al desembre, el 9. Per tant, els hi enviaran la proposta de calendari, més que re perquè ho vagin agendant.

I, per tant, doncs no havent-hi més punts a l'ordre del dia, s'aixeca la sessió.

Gràcies.

La sessió s'aixeca a...